

21- Trích lại bài ‘RÔMA ĐÃ LÊN TIẾNG’ trong Dân Chúa

A. Bài ‘Rôma đã lên tiếng’ trong mục Dân Chúa trích từ thi cử, đăng trong Dân Chúa, số 120 tháng 01, 1987, trang 3, đã đưa hoàn toàn vào báo của Đức Tổng Giám Mục Pio Laghi, Số Thứ Năm Tòa Thánh tại Mỹ gửi cho Ông Trần Công Thiển, ngày 24-9-86.

Dân chúa đã nhận mệnh là “Khi Rôma đã lên tiếng vì những ý kiến đối nghịch nhau tại Hội Đồng Việt Nam, thuộc giáo phận Jose tức là phán quyết của Rôma đã đưa ra biểu lộ rõ rệt.” Vì thế, tức là Dân Chúa muốn nói rằng hai bên, Tòa Giám Mục và những giáo dân tranh đấu, phải nghe theo những điều mà Đức Tổng Giám Mục, Đức Giám Mục Tòa Thánh, đã viết trong báo đó. Và ta có thể hiểu thêm rằng, nếu ai không nghe theo những điều đó có thể bị coi là đi ngược lại “phán quyết của Rôma”. Tôi rất đồng ý với Dân Chúa về kết luận trên đây.

B. Bây giờ ta trích lại báo đó - bên chính bằng tiếng Anh đăng ở Chính Nghĩa số 14, trang bìa trong. Bên dịch bằng tiếng Việt đăng ở Dân Tộc số , trang 3 và ở Dân Chúa số 120, trang 13 - để tìm hiểu nội dung của nó để biết chắc ý của Vatican Tòa Thánh như thế nào.

1. V S Th n Toà Thánh, ngay đ u b c th , đã vi t, “Kính g i: Ông Tr Công Thi n, ch t ch Ban Ch p Hành H Đ o N V ng Các Thánh T Đ o.

2. V S Th n Toà Thánh nh c nh Ông Thi n r ng, “Đ c Giám M c Pierre Du Maine đ c s ng ng m c a văn phòng tôi và c a Toà Thánh”.

3. V S Th n Toà Thánh c m n Ông Thi n đã cung c p tin t c hi n t i liên quan đ n C ng Đ ng cho Ngài và khuy n khích Ông Thi n, trong tinh th n bác ái và thi n chí, “c ng tác v i Đ c Giám M c đ đ t t i s hoà gi i hay đem l i s đoàn k t . . .”

C. Sau đây là nh ng nh n đ nh c a tôi v b c th đó:

1. Khi Toà Giám M c đã t ý gi i nhi m Ông Thi n và Ban Ch p Hành H Đ o thì V S Th n Toà Thánh v n công nh n Ông Thi n là Ch T ch BCH H Đ o NVCTTĐ đ c giáo dân H Đ o b u lên. Nh th , Toà Giám M c đã đi ng c l i ý mu n c a giáo dân và c a V S Th n Toà Thánh. Vì v y mà cho đ n nay giáo dân v n m t m c ch p nh n ông Thi n và các thành viên c a Ban Ch p Hành trong c ng v c a h .

Làm thế là đúng luật, đúng với truyền thống và cách làm việc của giáo dân Việt Nam. Tòa Giám Mục cũ nhúng tay vào làm các việc phụng vụ trong nhà thờ thay nhúng tay đã được Ban Chấp Hành đức, nên đã gây ra nhúng tay xâm phạm đáng tiếc trong nhà thờ. Nhà thờ thì đâu có phải là nơi giáo dân.

2. Về Sự Thờ ờn Tòa Thánh việc, “Đức Giám Mục Du Maine được sự kính trọng của văn phòng tôi và của Tòa Thánh.”

Câu trên đây đã được Dân Chúa và tôi Hiệp Thông khai thác triệt để. Vậy ta thử phân tích nó để biết được rõ ý nghĩa của nó.

Câu đó đã được dịch từ câu tiếng Anh trong thư về Sự Thờ ờn gửi cho ông Thiệu. Câu đó như sau: “Bishop Du Maine enjoys the esteem of this office and the Holy See.” Thuật ra danh từ ‘esteem’ phải dịch là ‘sự kính trọng’ hay ‘sự quý trọng’ mới đúng (theo từ điển Anh-Việt của Nguyễn Văn Khôn, Khai Trí, Sài Gòn và từ điển Anh-Việt của Nhà Xuất Bản Khoa Học, Hà Nội). Vậy Sự Thờ ờn Tòa Thánh kính trọng hay quý trọng Đức Giám Mục Du Maine, điều đó không có nghĩa là Ngài đang ý với tất cả các việc làm của Đức Giám Mục Du Maine. Tôi xin đưa ra một ví dụ khác. Đức Giáo Hoàng được sự kính trọng và quý trọng của biết bao nhiêu người trên thế giới trong đó có những bậc vua

chúa, các nhà chánh trị, các nhà lãnh đạo các quốc gia và tôn giáo. Nhưng những vậy đâu có nghĩa là các vậy này hoàn toàn đồng ý với các vị của Đức Giáo Hoàng làm hay các vị của Đức Giáo Hoàng nói, vì ‘kính mến’ hay ‘đồng ý’ khác nhau quá xa. ‘Kính mến’ thuộc về tình cảm. ‘đồng ý’ thuộc về lý trí.

Đức bài ‘Rôma lên tiếng’ tôi có cảm tưởng là Dân Chúa muốn cho đức giám mục rùng V. S. Th. n Tòa Thánh Rôma đồng ý với các quy định của ĐGM Du Maine trong vậy này. Nếu thật như vậy, thì theo tôi, Dân Chúa đã hiểu sai chủ ý của V. S. Th. n.

3. S. Th. n Tòa Thánh khuyên khích ông Thi. n trong tinh thần bác ái và thiện chí, “cộng tác với Đức Giám Mục để đạt tới sự hoà giải.” Nhưng vậy, ta thấy chủ đích của S. Th. n Tòa Thánh trong thế này thật là rõ ràng. Ngài khuyên ông Thi. n:

a. Cộng tác với Đức Giám Mục.

Ông Thi. n và Ông Bài đã tìm mọi cách để cộng tác với ĐGM. Các ông đã viết thư nhiều lần xin gặp ĐGM; nhưng ĐGM không cho gặp. Hai ông đã nhờ cha Thi. p giúp mà cũng không được phép. Các ông vậy luôn luôn sẵn sàng cộng tác nhưng

ĐGM không mu n. Đ c ng tác ph i có hai bên. N u m t bên mu n, m t bên không mu n thì làm sao có th c ng tác đ c.

b. Đ t t i s hoà gi i.

Hai ch hoà gi i luôn luôn là m c tiêu c a giáo dân. Giáo dân tìm m i cách đ đ t m c tiêu này. Kh n n i, m c tiêu này nh m t bóng ma. Giáo dân càng c đ n g n thì nó càng ch y xa. Trong d p Cha Thi p v công tác ở San Jose, d p Giáng Sinh, d p T t, giáo dân h i h p đ c kinh, th p n n c u nguy n, van nài ĐGM đ n đ cha con hoà gi i mà Ngài im l ng làm thinh. Các đài truy n hình đ n thu hình và loan tin bình lu n v các bu i l này đ u than phi n v thái đ không c ng tác, không hoà gi i c a ĐGM, vì h th y rõ thi n chí c ng tác và hoà gi i c a giáo dân.

Giáo dân đã không đ n đ c g n ĐGM, c m l , c m các phép Bí tích. Giáo dân không thi u thi n chí. Nh ng m t khi ĐGM không mu n thì giáo dân làm gì đ c. Đâu có ph i l i giáo dân không mu n hoà gi i.

D. Khi đăng bài 'Rôma lên ti ng', có v Dân Chúa mu n nói là giáo dân S.J không theo phán quy t c a S Th n Toà Thánh. Nh ng đ c cho k , suy nghĩ cho k thì ta th y Dân Chúa đã b t giác bu c t i ĐGM là Ngài đã c ch p, vì Ngài không nghe theo

lời khuyên của Sở Thần Tòa Thánh để công tác với giáo dân
họ u để t t i s hoà gi i.

Nếu Dân Chúa thực tình muốn giúp giáo quy t v này, thì Dân Chúa nên khuyên ĐGM Du Maine hãy nghe theo lời khuyên
nh của Sở Thần Tòa Thánh, cho phép giáo dân học để đi n
giáo dân để c y t ki n Ngài, mà để ng để tho i, thì ch c ch n
là cu c kh ng học này s ch m d t mau chóng nh m i
ng i mong muốn. Nh th m i t ra Dân Chúa th t là khách
quan, vô t và có tinh th n xây d ng. Liệu Dân Chúa có dám
làm việc này không? Hay là Dân Chúa s làm m t lòng B
Trên, học nghĩ r ng B Trên là ng i c m quy n bính, nên B
Trên nói gì hay làm gì, giáo dân ph i m t m c cúi đ u vâng
theo, vì B Trên không th sai l m để c k c nh ng Đ ng B
Trên đã l m d ng để a v và quy n h n c a mình?

Tôi còn nh i quê tôi, B c Vi t, có m t Cha x r t là h ng
hách, th ng hay ch i m ng con chiên. Có l n Ngài b t m t
ông trùm h n m xu ng và l y roi đánh ông y ch vì h c a
ông y không góp để s nh ng gánh r cho nhà x đ dùng
trong việc b p núc. Đ y giáo dân đã b x nh th đó.

Đây là cu i th k 20, th i c a Công Đ ng Vaticano không nên
còn t t ng h l u c a th i đ u th k n a. Dân Chúa nên suy

ngĩ l i đ có m t thái đ đúng đ n và công b ng đ i v i giáo dân SJ, là hàng con cái trong gia đình Giáo H i c a Chúa Kitô. Giáo dân s bi t n Dân Chúa.

22- BÓP MÉO S TH T

Câu “Bóp méo s th t” nghe r t quen tai vì ta th th ng nghe và đ c th y trong các báo chí c a các phe nhóm ch ng đ i nhau đ t cáo l n nhau. G n đây ta đ c th y câu này l i xu t hi n trong t Hi p Thông, ngày 8-2-87, c a Cha Đ Thanh Hà, Giám Đ c Trung Tâm Công Giáo đ a ph n Orange, California.

Tôi r t ái ng i khi ph i nghe hay đ c nó vì nó r t tiêu c c và đ gây hi u l m n i đ c gi , nh t là khi nh ng ng i dùng nó l i không tr ng đ n đ c b ng ch ng làm h u thu n cho l i t cáo c a mình.

Hiệp Thông s ra ngày 8-2-1987, trong bài “Khi thi n chí c a đám đông b l m d ng”, Cha Hà đã vi t nh ng câu có tính cách t cáo giao dân tranh đ u San Jose mà không đ a ra m t b ng ch ng nào đ làm h u thu n cho l i t cáo c a Cha.

A. Ta đ c th câu sau đây: Nó (cu c đ u tranh) đã bung ra quá xa m c tiêu và ph ng th c th nh nguy n ban đ u mà nh ng thành ph n x ng xu t đ a đ l o cu n đám đông.” Tôi không hi u t i sao Cha Hà l i có th nói là “nó đã bung ra quá xa m c tiêu”. Cha có bi t m c tiêu c a cu c tranh đ u c a giáo dân San Jose là gì không? Có l i t o c n nh c l i giúp Cha. M c tiêu đó là hai th nh nguy n: (1) Xin ĐGM cho giáo dân đ c giáo x th nhân nh Giáo Lu t cho phép và (2) Xin ĐGM rút l i l nh b nhi m Cha Đ ng làm ch chi n c a H Đ o. Hai th nh nguy n này ch a h đ c ĐGM c u xét, nó v n n m yên trong t s t c a Ngài,

không h nhúc nhích, ch a ti n đ c m t b c
nào t i g n m c tiêu. Nh v y thì làm sao nó “đi
quá xa m c tiêu lúc ban đ u” đ c. Hi p Thông
25-1-87. Cha Hà còn nói thêm là “m c tiêu ban
đ u đã bi n d ng” (Hi p Thông 8-2-87). M c
tiêu c a giáo dân, tr c sau v n là m t. Xin
Cha Hà cho bi t m c tiêu c a giáo dân đã bi n
d ng ch nào? Cha nói m h nh th , làm
sao Cha thuy t ph c đ c nh ng ng i có trí
suy lu n. Xin Cha đ ng coi th ng s hi u bi t
c a giáo dân. Cách nói c a Cha Hà có th làm
cho ng i đ c có c m t ng là giáo dân đã đ t
đ c m c tiêu r i mà l i còn đòi h i thêm n a
nh ki u “đ c voi đòi tiên”. N u đó là đi u Cha
Hà đ nh nói thì Cha đã sai hoàn toàn. Càng
ngày ta càng th y Cha Hà không bi t gì v
cu c tranh đ u c a giáo dân San Jose mà l i
mu n phê bình, ch trích làm cho ng i ta càng
th y rõ tính cách thiên v c a Cha. M t khi
ng i ta th y là m t ng i có thái đ thiên v thì
nh ng l i nói hay l i phê bình c a ng i đó còn
giá tr gì không?

B. Về phần ứng di n áp đ ng c a hai bên trong cuộc tranh đ u này. Tôi nghĩ là c hai bên đ u đã m c ph i nh ng l m l i nh tôi đã có đ p trình bày tr c đây. ĐGM đã quá đ a vào quy n l c c a Ngài, đ n ép giáo dân vào góc t ng nên giáo dân đã ph i ph n ng l i m t cách đáng ti c. Bình th ng, m t v B Trên khác không th đ x y ra cuộc kh ng ho ng này.

Vi c náo lo n trong nhà th x y ra là vì ĐGM đã dùng quy n l c c a Ngài m t cách c ch . Giáo dân th y là ĐGM ch ng nh ng không c u xét th nh nguy n c a h l i còn th ng tay chèn ép h b ng L T n Phong Cha Đ ng, dùng C nh Sát và chó săn. Tr c s khiêu khích t t b c này, h không còn t ki m ch đ c n a. Tôi r t bu n th y c nh t ng n i Thánh Đ ng này. Toà Giám M c đã ph m l m l i nhi u h n là giáo dân vì, nh tôi đã nói, hành đ ng c a Toà Giám M c là m t s khiêu khích t t b c.

Vậy thì Cha Hà không còn ý do để cáo giáo dân là gây rối loạn trong nhà thờ mà không quy trách nhiệm cho Tòa Giám Mục đã gây ra sự khiêu khích trong trường này.

C. Trong mấy sự Hiệp Thông liên tiếp Cha Hà hay dùng cách nói bóng gió, ám chỉ là giáo dân bị “những phần tử trong bóng tối để ý ác ý, lừa gạt, giật giây.” (Hiệp Thông ngày 8 và 15 tháng 2, 87). Tôi thật ái ngại cho một vị Linh Mục mà lại có thể dùng cách nói này. Những người dân thường mà dùng cách này còn bị chê bai. Nếu biết sự thật thì tại sao không nói thẳng ra? Tại sao lại phải dùng cách nói mập mờ, hazy, có ác ý vu cáo những người khác? Chẳng có lý do gì để dùng cách này vì họ không có lý lẽ gì vững chắc, chính xác. Họ có thể nhúng vào những người như dốt, nông nổi, không biết suy nghĩ nghe ai nói gì cũng tin. Còn những người biết suy nghĩ thì sẽ mỉm cười đi qua, coi thường họ là cặn bã. Những người thường còn không nên dùng cách nói

bóng gió, ám cḥ ác ý này, pḥ ng chi là ṃ t
Linh Ṃ c; vì Linh Ṃ c là ng̣ i rao gị ng ḷ i
Chúa, nói ra ḷ i nào, giáo dân coi nḥ ḷ i Chúa,
pḥ i đ̣ ng đ̣ ng chính chính, làm ṃ u ṃ c
cho giáo dân nghe theo, không tḥ nói vu ṿ
đ̣ c.

Tranh lụ n đ̣ ng hoàng là ṃ t pḥ ng tḥ c
đ̣ cho dân chúng tìm ra pḥ i, trái, hay, ḍ ; vì
tḥ , ṛ t đ̣ c a chụ ng ṇ c Ṃ t do này.
Ng̣ c ḷ i, nḥ ng cách ăn nói ḥ đ̣ , cḥ p ṃ
không đ̣ a ra đ̣ c ḅ ng cḥ ng thì đâu có giá
tṛ gì. Cách ăn nói này ḅ ng̣ i ta khinh ḍ vì
nó u tṛ i và ḥ ḷ u, không x̣ ng đáng ṿ i trình
đ̣ văn minh c̣ a xã ḥ i này.

D. Ṣ mâu thụ n c̣ a Cha Hà. Trong ṭ Hị p
Thông 25-1-87, Cha Hà qụ quỵ t là phía ng̣ i
Ṃ đã công khai pḥ n ng cḥ ng ḷ i giáo dân.

Những trong t Hi p Thông 15-2-87, Cha Hà i công nh n là nhóm ch ng đ i “đã t o đ c m t ngu n d lu n b t l i v t cách v đ i di n Chúa trong Giáo H i đ a ph ng.” Nói m t cách nôm na, tr c đây Cha Hà mu n nói là dân đ a ph ng “chê” nhóm giáo dân ch ng đ i. Bây gi Cha Hà mu n nói là dân đ a ph ng “chê” Đ c Giám M c. Nh th có ph i là Cha Hà t mâu thu n không? Có nhi u ng i đã ng c nhiên v s mâu thu n này c a Cha. Riêng tôi, tôi không ng c nhiên chút nào c , vì tôi bi t là khi m t ng i không n m v ng đ c các s ki n c a m t vi c gì mà l i lên ti ng phê phán v vi c đó thì r i không s m thì ch y ng i đó s v p ph i l i l m nh th và còn nhi u l i l m khác.

E. L i nói c a Cha Hà không đi đôi v i vi c làm c a Cha Hà. Cha Hà nói, Ngài mu n “giúp gi i quy t tình tr ng m t cách êm đ p và mau chóng h n.” (Hi p Thông 25-1-87). Cha nói th ,

những những bài Cha viết trong Hiệp Thông mang đầy tính cách thiên vị, một chi u chúng giáo dân. Cha muốn giúp “giới quy tập êm đẹp” mà Cha lại hòa vào một bên rồi thoá một bên kia một cách bất công thì làm sao “giới quy tập êm đẹp và mau chóng” được. Thật là mâu thuẫn. Cha đã không giúp giới quy tập mà lại còn đưa thêm đau vào lòng, làm cho cuộc kháng hoang còn kéo dài thêm. Nhờ vậy, việc làm của Cha đã đi ngược lại ý muốn của Cha. Xin Cha Hà bình tĩnh, vô tư, suy nghĩ lại, đừng vội vã nóng nảy, đừng đưa thiên kiến chi phối thì Cha mới hy vọng tìm được một phương cách hợp tình, hợp lý, nếu thực tình Cha muốn giúp “giới quy tập tình nguyện một cách êm đẹp và mau chóng” như Cha đã nói.

Trong mọi trường hợp, không có gì quý bằng sự thật, vì sự thật là Chúa mà ra. Xin Cha Hà đừng vì thiên kiến mà nói năng mập mờ, hời hợt, cốt nghĩa sai lệch với giáo dân San Jose.

Th c tình tôi không bao giờ dám vô lễ với B Trên. Nhưng nếu u c n nói s th t thì tôi phải nói, dù rằng s th t đó có làm buồn lòng B Trên. Tôi s n sàng ch u trách nhiệm vì những đi u tôi nói và tôi mong rằng b t c ai, k c Đ ng B Trên, cũng phải ch u trách nhiệm vì l i nói c a mình.

Monterey ngày 28-2-1987

23- AI CÔNG KÍCH AI?

Cu i tu n qua tôi đ c đ c bài ‘Chiêu bài Chính Nghĩa’ trong Hi p Thông, b n tin hàng tu n c a C ng Đ ng Công Giáo VN, giáo ph n Orange, CA, ra ngày 22-2-87, do Cha Hà làm Giám Đ c. Tôi th y bài này ch a đ ng l i l r t thâm đ c, d a vào những suy lu n vu v và đ nh ki n.

Thường thì bất cứ bài nào trong báo chí cũng có tên tác giả để để c
gi
biết. Nếu không thì để c
gi
phải hiểu bài đó của cá nhân hay đoàn thể
ch
tr
ng tờ báo đó. Vậy tôi xin để c
phép nghĩ rằng, vì Cha Hà là Giám Đ
c nên Cha có trách nhiệm về bài này. Và tôi xin để c
góp ý về Cha Hà về những lỗi l
trong bài đó như sau:

1. Cha Hà thường dùng cách nói mà h
là cuộc tranh đấu của giao dân ở San Jose
b
gi
t gây
bi
nh
ng “th
l
c
ngh
ch
v
i
Giáo Hội.”

Tôi đã có dịp trình bày là cách nói mồm hồm, đũa ý này thế nào bỗ khinh rỗ cái xã hội văn minh pháp trỗ cỗ a nỗ cỗ Mỗ này vì nó ỗ u trỗ. ỗ mỗ t xã hội chỗ m tiỗ n, dân chúng chỗ a biỗ t suy luỗ n tỗ lỗ p thì cách nói mỗ hỗ cỗ a Cha Hà rỗ t hiỗ u quỗ vì dân chúng rỗ t đỗ nghe theo nhỗ t là nhỗ ng lỗ i nói đó phát xuỗ t tỗ cỗ a miỗ ng cỗ a ngỗ i có đỗ a vỗ nhỗ mỗ t Linh Mỗ c. Nhỗ ng giáo dân VN ỗ đây đâu có phỗ i là nhỗ ng ngỗ i có trình đỗ thỗ p kém nhỗ thỗ .

Tỗ c ngỗ VN có câu: “Nói có sách, mách có chỗ ng.” Nỗ u Cha Hà có bỗ ng chỗ ng là có kỗ thù nghỗ ch Giáo

H i gi t giây giáo dân thì xin Cha Hà phan phui ra . B ng không, Cha nên th n tr ng k o ng i ta chê c i là ăn nói h đ , không x ng đáng v i đ a v Linh M c c a Cha. Tôi tin là Cha Hà không có b ng ch ng gì c , nh ng vì quá thiên v ch ng giáo dân nên Cha t ng t ng ra nh th .

Nhân ti n tôi xin h i l i Cha Hà: giáo dân San Jose ph n Giáo H i ch nào? Giáo dân ch ch ng đ i cách làm vi c b t công c a ĐGM đ i v i giáo dân VN. Nh v y mà Cha có th g i là ch ng phá Giáo H i sao?

2. Cha Hà nói là “nhóm ch ng đ i

công kích và nói x u Cha Thi p.”

Th t là bu n ph i nói l i chuy n Cha Thi p. Nh ng Cha Hà kh i l i thì bu c lòng ph i tr l i Cha. Không nhi u thì ít, ai cũng bi t v chuy n Cha Thi p: t danh x ng “S gi ” c a Cha cho đ n công vi c “nh n đ nh” c a Cha, t “b n t ng trình v n t t” c a Cha đ n cu n bng nh a c a Cha, t bu i ti p đón chuy n trò tâm phúc c a giáo dân v i Cha Trung Tâm đ n v Cha đem chuy n h và nói x u h v i phe Cha Đ ng. Giáo dân đã ch trích “b n t ng trình v n t t” c a Cha là vô nghĩa, là vô giá tr ; vì s th t nó

nh th . Lý do h nói nh th đ c
trình bày r t rõ r t trong li n m y s
CN b t đ u t s 22. Tôi không mu n
nh c l i vì s làm m t trí đ c gi .

Cha Hà còn nói là giáo dân nói x u
Cha Thi p thì không đúng. Ph i nói là
Cha Thi p nói x u giáo dân thì m i
đúng, vì s th t đã rõ r t nh tôi đã
nói ở trên. B ng ch ng còn rõ ràng
trong cu n băng nh a mà phe Cha
Đ ng đã thâu và bán l y ti n. B ng
ch ng còn trên gi y tr ng m c đen
trong Tín H u s 3, trang 3-4.

3. Cha Hà nói là “nhóm chông đả i công kích Cha Trác.”

Số thật, nhóm chông đả i đã nói thong cho Cha Trác biết là họ không thong chấp nhận đả c vi c Cha Trác đã vu cho họ là đã “t ý nâng Cha Thi p lên hàng S gi”. Họ cũng không chấp nhận vi c Cha Trác nói là “h đã tăng công nhong hành đong lo n đ o, khi n ngày 6-12-1986 ĐGM Du Maine ph i ra l nh đnh ch các Thánh L VN trong toàn giáo ph n”, vì đó là hoàn toàn sai số thật nh đã đả c chong minh trong Chính Nghĩa số 31 trang 10. Họ có lý do đả trách Cha

Trác đã l m d ng đ a v c a mình và xuyên t c nh ng đi u k trên v h .
Th t ra, Cha Trác công kích h , ch h không công kích Cha Trác. H ch t v .

4. Cha Hà nói là “t Dân Chúa và hai t khác đã b giáo dân tranh đ u lăng m , đ p đánh t i b i ch vì dám loan tin, bình lu n m t cách trung th c, đúng tinh th n Kitô.”

Tôi nghĩ là Cha Hà đã đi ra ngoài l ph i khi vi t nh ng dòng trên. Bài

“N c M t Đ y Máu” c a Dân Chúa
đăng trong Dân Chúa s 117 tháng
10, 1986, đã có nh ng cái nhìn thiên
l ch m t chi u, vu cáo giáo dân m t
cách thâm đ c cũng nh nh ng bài
trong Hi p Thông c a Cha Hà. D p
đó tôi có vi t bài tr l i và xin Dân
Chúa đăng, nh ng Dân Chúa đã l i đi
không đăng, cũng nh tôi đã g i bài
tr l i cho Cha Hà và xin đăng p Hi p
Thông đ đ c gi có d p đ c, r i tu
đ c gi nh n đ nh nh ng Cha Hà
cũng l i đi không đăng. N u Dân Chúa
và Hi p Thông “dám loan tin, bình
lu n m t cách trung th c, đúng tinh
th n Kitô” nh Cha Hà đã nói p trên,
thì t i sao l i l i đi không đăng bài tr
l i c a đ c gi ? Chính Cha Hà và

Dân Chúa đã b n g tai, b t m t giáo dân, có l là vì s giáo dân th y mình nói sai s th t và s không nghe theo mình n a. Th mà Cha Hà l i t cáo là Chính Nghĩa b n g tai, b t m t giáo dân. V y có l không? Còn hai t báo kia mà Cha Hà cũng nói là giáo dân ch n g đ i l n g m thì tôi không nh ra đ c trong tr n g h p nào. V y xin Cha Hà cho bi t. Hay là Cha l i t n g t n g n a?

5. M t đ i u r m a mai là Cha Hà trong Hi p Thông, ngày 25-1-87, đã t ra mu n “giúp gi i quy t tình tr n g m t cách êm đ p và mau chóng h n”

trong khi đó Cha Hà lại vì t nh ng bài s c mùi đ phá, lên án, vu cáo, bu c t i giáo dân. Tr c thái đ c a Cha nh v y, làm sao giáo dân còn tin t ng Cha, dám tin nhi m “thi n chí và vô t ” c a Cha đ hy v ng Cha “giúp gi i quy t”?

6. Nguy hi m và t h i h n n a là Cha Hà đã li u lĩnh g i nh ng hành vi c a giáo dân tranh đ u là “ph n đ o” (Hi p Thông ngày 22-2-87). Đây là m t đ i u vu không nghiêm tr ng đ y ác ý. Giáo dân xin Cha Hà đ a b ng ch ng v câu nói trên. N u Cha không có b ng ch ng thì đó là m t

việc làm vô trách nhiệm và phạm pháp. Có lẽ Cha Hà nghĩ rằng cái nết của Mẹ tôi do ngôn luận này, ai muốn nói gì cũng được. Nếu Cha nghĩ thế thì sai lầm quá. Điều này làm tôi nhớ lại ông Nguyễn Trân trong một bài bình luận về tác phẩm “Việt Nam máu lã” của ông Đỗ Mậu đăng trong báo “Việt” số 145, ngày 20-2-1987. Ông Trân có nhắc lại sự kiện đưa nhà của tôi Hiệp Thông ngày 28-12-86 đưa về ông Đỗ Mậu như sau: “Giữa một thế cục gia mà quyên tòng do cá nhân được tôn trọng gần như tuyệt đối như Hoa Kỳ, ông Đỗ Mậu có quyên mẫn tình nói ngọng, nói xuôi theo ý của ông ta.” ông Nguyễn Trân không đồng ý về sự kiện đưa nhà của tôi Hiệp Thông và

có nh c cho Hi p Thông bi t là “ x
này quy n t do cá nhân qu th t
đ c lu t pháp tôn tr ng và b o v
nh ng n u dùng quy n đó đ nói x u,
nh c m danh đ ng i khác hay t p
th khác, thì quy n t do c a cá nhân
hay t p th b nói x u hay nh c m
cũng đ c lu t pháp b o v . Toà án
là c quan có nhi m v b o v thanh
danh c a ng i hay t p th b xâm
ph m đó.”

Trên đây Cha Hà nói là giáo dân
(Chính Nghĩa) công kích Cha Thi p,
Cha Trác và đánh phá báo Dân Chúa
. . . Nh ng nhìn k i quá trình tranh

đ u c a giáo dân, ai cũng th y là giáo dân không bao gi công kích ai tr c mà luôn luôn ph i t v sau khi b công kích. Ta c xem l i các tr c ng h p sau đây thì s rõ.

a. Cha Thi p nói x u giáo dân v i phe Cha Đ c ng, làm t tu ng trình “v n t t” m h , thiên l nh, b t công . . . s ki n này quá hi n nhiên – vì th , giáo dân đã ph n c ng l i đ t v .

b. Báo Dân Chúa, trong bài “N c M t Đ y Máu” đã thiên v , xuyên t c,

mi t th giáo dân; vì th , giáo dân đã
ph n ã ng l i đ t v .

c. Cha Trác đã vu cho giáo dân là đã
t ý nâng Cha Thi p lên hàng S gi
và gây ra lo n đ trong nhà th , ch
trích th m t giáo dân; vì th , giáo
dân đã ph n ã ng l i đ t v .

d. Cha Hà, trong t Hi p Thông, đã
công kích, vu cáo giáo dân; vì th
giáo dân đã ph n ã ng l i đ t v .

Ai cũng nhận thấy là trong những trường hợp trên đây. Cha Thiệp, Cha Trác, Cha Hà và Dân Chúa, Hiệp Thông đã “gây sự” với giáo dân trường, chứ có ai thấy giáo dân “gây sự” trường đâu.

8. Với các bài chúng đi giáo dân đăng trong Hiệp Thông, tôi xin phép hỏi Cha Hà rằng “Giáo dân San Jose có làm gì chúng Cha hay là chúng giáo dân của Cha đâu mà sao Cha lại khời sự cho đăng những bài có tính cách vu cáo, miệt thị, đả phá giáo dân San Jose như thế? Cha có nghĩa là Giáo dân San Jose ngời im khoanh

tay, ch u tr n nh ng s ch i b i, vu kh ng c a Cha không? Khi giáo dân tr l i Cha m t cách đàng hoàng, rõ r t, chính xác thì sao Cha l i nghĩ là h công kích Cha?

T đ u, giáo dân tranh đ u San Jose đã ph i ch u nhi u s b t công. Nh ng m t đ i u an i cho giáo dân là càng g p khó khăn, b chèn ép, b đánh phá thì giáo dân càng th y th th ng yêu nhau h n, đoàn k t ch t ch h n và gây đ c c m tình v i ng i ngo i cu c h n, vì càng ngày h càng nh n th y là giáo dân b c ch quá m c mà v n kiên nh n ch u

đ ng vì quy n l i và s s ng đ o c a
mình.

9. Còn v Cha D ng thì Cha Thi p
Cha Trác, Cha Hà nghĩ sao?

Cha D ng là m t đ i t ng ngh ch
c a m t trong hai th nh nguy n c a
giáo dân. Th mà tuy t nhiên các
Ngài và Dân Chúa, Hi p Thông không
bao gi đ c p đ n. Tôi th t không
hi u t i sao m t v n đ quan tr ng
đ n nh th mà các Ngài l i b qua
đ c. V y mà các Ngài c to ti ng là

mu n “loan tin và bình luận một cách khách quan, trung thực.” Trung thực là ch nào? Hay là các Ngài thầy r ng không tìm được lý do nào để bênh đỡ Cha Đ ng, nên các Ngài im đi cho xuôi chuyện vì nếu nói đến Cha Đ ng thì các Ngài biết nói gì bây giờ. Thái độ các Ngài như thế đó. Các Ngài không thể giấu được sự thiên vị của các Ngài chống lại giáo dân. Thái độ đó là thái độ “đem con b ch”. Làm sao các Ngài có thể đòi hỏi giáo dân phải kính trọng các Ngài như kính trọng các linh mục VN khác được. Không ai gò ép được sự kính trọng vì nó phát xuất từ nhiên tính trong lòng của mọi người đối với người khác.

Monterey ngày 7-3-1987

24- AI M C M U C NG S N?

Là một giáo dân VN , mặc dù sống ngoài giáo phận San Jose, tôi rất quan tâm đến cuộc tranh đấu của giáo dân VN ở đó. Tôi cố gắng tìm các tài liệu, báo chí, tin tức liên quan đến cuộc tranh đấu này để theo dõi.

Đã lâu tôi không đ c đ c Tín H u, b n tin c a phe Cha Đ ng. Tu n này đ c ng i b n g i cho t Tín H u 16, ngày 7-3-87, tôi đ c luôn m t lúc cho h t. Đ c đ n bài “Ai m c m u c ng s n” do ông Quách Văn Nghĩa vi t trong báo Đ ng Tâm s 4, Portland, Oregon, Nov, 81, đ c Tín H u đăng l i trong s này, n i trang 20, tôi ng c nhiên không hi u t i sao Tín H u l i đăng bài này trong lúc này. Tôi đoán có l Tín H u đã đ nh dùng bài này

đám ch nh ng giáo dân VN đang tranh đ u. Nh ng đ c đi đ c l i thì th y nó có m c đích ng c l i. Tôi xin trình bày n i đây đ tu đ c gi nh n đ nh.

Xin đ c gi kiên nh n vì tôi ph i trích l i đ n văn mà ông Quách Văn Nghĩa nói là c a m t cán b cao c p Hà N i. L i l c a c ng s n cũng nh nh ng hành vi c a chúng r t là m p m , ph i t nh táo m i

tránh kh i s hoang mang và
ng nh n. Đ n vẫn c a tên
cán b cao c p Hà N i nh
sau:

“ . . . Đ qu c hi u chi n
Reagan đang cung c p ti n
b c, ph ng ti n cho b n tay
sai cũ đã tr n kh i n c ta t
năm 1975 đ n nay, đ b n này
ch ng l i nhân dân ta ngay t
n c ngoài . . . Đ u s c a các
l c l ng n c ngoài, mà đ c

biết là tôi M, các tổ chức núp
dưới danh nghĩa tôn giáo, mà
ngụy hiềm hơn hết là các thành
phần phần đảng công giáo,
chúng đưa các tên Linh Mục
Việt Nam ra tổ chức các x
đo, các phần đảng gọi là
công đảng công giáo Việt Nam,
chúng dùng những tay sai mà
tốt cả đều là những tên đã
phạm tội ác nhất trong c
năm 1975 để làm đi đ
giáo dân, chúng tổ chức các
đoàn thể nằm trong x đo,
đều hành những mặt giáo x

Việt Nam, những thế lực chúng ta không phải nhúng tay vào việc hành xử đạo nghĩa mà chính là để chúng ta đi khắp Việt Nam kêu gọi yêu nước của tất cả mọi người. Dùng thế lực để cho chúng ta do họ tự đứng là ta tự đưa ta vào thế lực của họ và tự trói tay mình . . .”

Tôi xin nhắc lại, lại lại trong đó bạn văn trích trên đây là của chúng ta, kẻ thù của ta. Do đó, những ý tưởng của chúng

ng c l i v i nh ng ý t ng c a ta. Khi ta làm đi u gì mà c ng s n s , t c là ta làm đúng, vì l i cho ta, h i cho chúng. Nh ng ng i mà c ng s n g i là “thành ph n ph n đ ng công giáo” thì đ i v i ta, h là nh ng thành ph n công giáo chân chính. Còn nh ng giáo dân hay linh m c mà c ng s n g i là “yêu n c” thì đ i v i ta h là nh ng ng i ph n đ o mà ta th ng g i là “qu c doanh”. Hi u nh th r i thì ta s th y là, theo đ n văn trích trên đây,

công sơn rớt s các công đ công
công giáo, các giáo dân và các
“tên” linh mục t ch c các x
đ o; vì chúng biết rằng các
giáo dân, các linh mục, các
công đ công giáo, các x
đ o này ch ng l i “kh i Vi t
ki u yêu n c” t i h i ngo i. Ai
còn l gì danh t “Vi t ki u yêu
n c” mà công sơn dùng đ g i
tay chân c a chúng, và danh t
“ph n đ ng”, công sơn dùng đ
ch nh ng ng i ch ng l i
chúng.

Tôi không bao giờ có ý nghĩ là
những người trong Tín Hữu của
phe Cha Đấng có xu hướng
thân Công? Những tôi lo ngại
về những tội ác và hành
động thiêu chín của họ đã
nhiều lần biểu lộ ra trong những
vấn đề lo ngại nơi nhà thờ và
trong bài đăng trên Đấng Tin và
Tín Hữu. Chính bài “Đấng mà
mọi người sợ” mà họ đăng lại
trong Tín Hữu là một bằng
chứng về sự thiêu phán đoán
của họ, vì họ đã làm tội ác
rõ ràng, khi đăng bài đó, đấng gì sợ

có c m t ng là giáo dân và c ng đ ng công giáo Việt Nam đang tranh đ u cho vị c l p giáo x th nhân t i San Jose là ph n đ ng, làm tay sai cho c ng s n. S th t đã ng c l i nh t i đã trình bày ở trên. Đ c gi đâu có gây th tin theo chúng, vì không nhu u thì ít ai cũng đã s ng d i b o quy n c ng s n và bi t rõ m u l c thâm đ c c a chúng.

Tín H u đã b t giác xác nh n
r ng công vi c mà c ng đ ng
công giáo và giáo dân đang
làm đ xin giáo x là m t vi c
chính đáng. C ng s n đã t ra
r t lo s n u giáo dân thành
công, vì Vi t c ng không s ai
b ng ng i công giáo và nh ng
ng i qu c gia chân chính. Tín
H u nên th n tr ng đ ng làm
chia r C ng Đ ng Công Giáo
k o vô tình làm l i cho c ng
s n t c là m c m u chúng.

Cũng trong s 16 trang, 5, Tín H u đ c p đ n “t cách ph m Giáo lu t c a Cha Tân” (!) N u Tín H u nghĩ r ng Cha Tân đã ph m Giáo lu t thì đó m t nh n đ nh h đ , thi u chín ch n, vì ta bi t r ng Cha Tân là m t Cha Dòng, nên b t c vi c gì Cha làm trong hoàn c nh nh th này đ u ph i theo l nh c a Cha B Trên Dòng c a Ngài. V y n u có s ph m Giáo lu t thì Cha B Trên Dòng Thánh Phanxicô khó khăn đã ph m Giáo lu t ch không ph i Cha

Tân. Và đi u đó ngoài kh
năng phán đoán c a ta, vì ta
không n m v ng đ c các s
ki n liên h đ n vi c này. M t
l n n a tôi khuyên Tín H u nên
th n tr ng trong l i ăn ti ng nói
và hành đ ng c a mình, đ
tránh chia r và hi u nh m
ch ng nh ng gi a giáo dân mà
còn c v i các Cha n a.

**25- CU C H P BÁO C A
ĐGM CÓ GÌ M I?**

Tôi đã đợc xem trên Tivi cuộc họp báo của ĐGM Du Maine, ngày 5-3-1987 về cuộc tranh đợc của giáo dân San Jose. Thật ra xem Tivi không biết đợc gì nhiều cho đợc 2, 3 phút có tính cách thông tin sơ qua mà thôi. Mỗi đợc n khi đợc đợc b n tuyên bố của ĐGM – t c là b c th c a Ngài gọi các Linh Mục, 5-3-1987 – tôi mới biết rõ

đ c m c đích c a cu c
h p báo. ĐGM đ a ra 3
đ m chính, tóm t t nh
sau:

1. M i Thánh L VN.
2. Dùng pháp luật l y l i
Trung Tâm H Đ o VN.
3. Ch m đ t liên l c v i
ông Thi n và nh ng ng i
lãnh đ o nhóm ch ng đ i.

Tôi xin góp vài ý kiến sau đây về cuộc họp báo này.
A) 1. Mời Thánh L.

a) ĐGM đã nói, lý do đình chỉ Thánh L là vì “một số phần tử đã phá r Thánh L . . .” ĐGM nói tiếp (trang 4, số 3, bản tuyên bố), “H (những người chỉ đạo) chỉ phần đó những th a

tác viên và nhân viên tr t
t trong các Thánh L vì lý
do là nh ng ng i này
không do Ban Ch p Hành
c t c ”.

Theo l i tuyên b trên đây
ta th y là ĐGM đã ph i
công nh n s ph n đ i này
đã gây ra r i lo n trong các
Thánh L , vì các th a tác

viên do BCH c t c đã b
thay th b ng các th a tác
viên do Toà Giám M c,
qua Cha Sullivan c t c . Ai
cũng ph i đ ng ý v i nh n
đ nh n y c a ĐGM. V y,
ta ph i đ t v n đ đ đây:
Vi c phá r i Thánh L là l i
ai?

N i quy c a H Đ o đi u

38, kho n 4 v s gi i
nhi m BCH H Đ o vi t
nh sau: “Sau khi đ c s
ch p thu n c a th m
quy n giáo ph n và đ
ngh c a đa s bán đoàn
viên c a C ng Đ ng, Linh
M c Chánh X có quy n
gi i nhi m toàn th Ban
Ch p Hành (CN 32, trang
8, c t 2).

Như vậy, theo Nội quy,
BCH chưa bao giờ bắt
nhiệm và vì vậy vẫn có
quyền cắt bỏ tác viên
giúp việc nhà thờ. Tại sao
Toà Giám Mục đi ngược lại
Nội quy, thay đổi ngược lại khác
làm tác viên? Tuy
vậy, khi thực hành đúng
của Toà Giám Mục gây ra
tình hình căng thẳng nơi
thánh đường, và vì tôn
trọng Thánh Lữ, BCH đã

linh đ ng không c th a
tác viên n a. Nh th là
BCH đã nh ng b , BCH
yêu c u TGM cũng đ ng
c th a tác viên đ tránh
gây xô xát, nh ng Toà
Giám M c c m t m c c
th a tác viên m i, không
k gì đ n s ph n đ i k ch
li t c a giáo dân. Làm th
là trái v i N i quy c a H
Đ o, trái v i cách làm vi c
truy n th ng c a giáo dân

VN. Giáo dân đã theo đúng
Nái quy, không chấp nhận
tháa tác viên mới do Tòa
Giám Mục cũ. Giáo dân đã
làm một việc hợp lý và hợp
pháp. Như vậy Thánh Lá
bá phá rái không phải do
giáo dân gây ra mà do
quyát định của Tòa Giám
Mục cũ gây ra.

Ai cũng thấy là Tòa Giám
Mục cố tình áp đặt đáng
lái cố a mình. Tìm lý do đá
cố m Thánh Lá, làm áp lác
đái vái giáo dân phái bá
cố c cháng đái. Nháng
giáo dân càng đoàn kết
hán. Vì thế sau 3 tháng,
Tòa Giám Mục đã phái má
lái Thánh Lá vái “báo đám
là sá không bá phá rái náa”
) Diocese News Release,
Feb, 17, 1987). Nháng Tòa

Giám M c đã không đ a ra
m t bi n pháp nào rõ r t
đ b o đ m cho Thánh L
kh i b phá r i. Tôi lo ng i
r ng n u Tòa Giám M c
v n c th a tác viên m i
trái v i N i quy c a H
Đ o thì đâu l i hoàn đó,
nghĩa là Thánh L v n b
phá r i. Lúc đó, Tòa Giám
M c s làm gì? C m
Thánh L l i ?

b) ĐGM nói “Tôi đã yêu
củu Cha Chánh Xủ của Hủ
Đủo NVCTTĐ bủt đủu mủ
lủi các Thánh Lủ Chúa
Nhủt bủng tiếng Viủt, tuủ
quyủn xét đoán của mủt vủ
Chánh Xủ, bủt đủu tủ Chúa
Nhủt thủ nhủt Mùa Chay
(March 8).”

Tôi đủc báo San Jose

Mercury News loan tin là
cu i tu n s ch có m t L
VN t i nhà th x Maria
Goretti lúc 4 gi chi u ngày
th b y (March 7) thay cho
L Chúa Nh t. Tôi đã đ n
đ . Giáo dân VN đông
ngh t. Nhà th h t ch
ng i, r t nhi u ng i ph i
đ ng i hai bên và cu i nhà
th , ph n vì khao khát L
VN, ph n vì mu n bi t t
s ra sao. V ch t là Cha

Hi n, phó x Maria Goretti,
các th a tác viên là ng i
thu c C ng Đoàn Đ ng
tâm c a x Maria Goretti.
Đ c d l VN, ai cũng vui,
nh ng không đ c tho i
mái. Lý do là vì giáo dân
c m th y mình đi d l nh
mà thôi, ch ng khác gì
đoàn ng i vô gia c ph i
đi nh t m b nhà ng i
khác. Nhà th không ph i
nhà th H Đ o. Cha làm

l không phải là cha của
H Đ. Cái chuyện “ăn nh
đ” là ám nh lòng trí
giáo dân. Nếu chuyện này
kéo dài, sẽ không n đ c.
Nếu Cha Đ ng làm l ,
ch c ch n sẽ b phá r i.
Nếu Cha Đĩnh và Cha
Chính làm l các nhà th
đã m n tr c đây, thì các
th a tác viên của H Đ o
và của Tòa Giám M c
không tránh khỏi đ ng

ch m nhau. Khi cho phép
m i L VN, ĐGM có d
li u tr ng h p này không?

Tôi v n th y là ĐGM đã
không gi i quy t v n đ t
ngu n g c mà v n còn
dùng quy n l c c a mình
h n là lòng th ng và l
ph i. Vì th không th gi i
quy t m t cách lâu dài

đ c.

2. ĐGM nói Ngài đã “ch
th cho luật s c a đ a
ph n b t đ u tu n t làm
các th t c theo pháp luật
đ ch m d t vi c chi m c
b t h p pháp H Đ o N
V ng Các Thánh T Đ o,
và vi c ngăn ch n các
công vi c m c v thông

th ng”

Tôi không đ c bi t rõ lu t pháp trong tr ng h p này, nên không dám bàn t i.

Nh ng tôi xin đ a ra m t vài ý ki n c th v tr ng h p này.

Giống thế như luật pháp cho phép ĐGM Lý Lợi Trung Tâm Hộ Đáo đi chẳng nơi nào, liệu Cha Dương có giống Đức Trung Tâm không? Không! Lúc nào Cha cũng phải có mặt đoàn cảnh sát bên mình. Giáo dân chúng Cha, mặt mặt “NO FATHER DUONG” tại Trung Tâm, liệu Cha có chịu nơi cảnh này ngày này qua ngày khác không?

Trung Tâm của họ đó
cũng là quy n của giáo
dân n a. Có ai, k c c nh
sát, có quy n c m giáo
dân đó n không? Có l có
ng i nghĩ rằng sau khi l y
l i Trung Tâm, ĐGM s
bán đi và mua ch khác.
R t có th , nh ng giáo dân
v n c m t m c t i ch
m i và “NO FATHER
DUONG” thì Cha làm sao?
Tôi nghĩ là dù có l y l i

đ c Trung Tâm, nh ng
Cha Đ ng không làm vi c
đ c nh m s thì có ích
gì? Càng th t nhân tâm
h n, càng đ v h n, càng
khó hàn g n h n.

Tôi v n nghĩ là ĐGM ph i
tìm cách gi i quy t t
ngu n g c. Lòng dân còn
ph n u t vì b c ch thì

làm sao có bình an lâu dài
đ c.

3. ĐGM nói: “Tôi đã c nh
cáo ông Tr n Công Thi n
là vi c ông đã nhi u l n t
ch i ch p nh n nh ng đi u
ki n h p lý đ h i h p h u
gi i quy t nh ng khó khăn,
vi c đó đã bu c tôi ph i k t
lu n r ng có liên l c thêm
v i ông cũng ch ng đ t t i
m c đích gì h t”.

Lý do ông Thi n đ a ra là vì trong nh ng l n h p tr c, Cha Sullivan đã nh c m các ông, nên ông th y g p Ngài không có l i ích gì. Cái đó đ hi u. T i sao ph i h p v i ng i nh c m mình? Vì th m t phóng viên M , trong cu c h p báo đã h i ĐGM, “Ngoài Cha Sullivan, Tòa Giám M c còn Cha nào khác ch ng h n nh Cha

Boyle đ h p v i đ i di n
giáo dân không?” ĐGM c
m t m c tr l i là Cha
Sullivan t t và không ch u
thay đ i. Tôi nghĩ là Toà
Giám M c c ch p, vì n u
có thi n chí hoà gi i thì hai
bên đ u ph i linh đ ng m i
mong đ t đ c k t qu .

Cũng trong t tuyên b

này, n i trang 4, s 6,
ĐGM nói: “H (đ i di n
nh ng ng i ch ng đ i) t
ch i đi u đình v i b t c
giáo dân VN nào b t đ ng
ý ki n v i h ”. Tôi nghĩ đ i
di n giáo dân đã làm đúng.
V n đ này gây ra cu c
kh ng ho ng hi n nay ch
gi a ĐGM và giáo dân
tranh đ u mà thôi, không
có liên h gì đ n phe nhóm
nào c . Tôi sao ph i đi u

đình v i nh ng ng i mà
mình không có v n đ gì
v i h . H không có quy n
hành gì nên không th nào
gi i quy t đ c gì c . V y
thì d a trên căn b n gì mà
đ i di n giáo dân ph i đi u
đình v i h ?

B. (Cu i trang 3, s 3)
ĐGM vi t: “H (nh ng

ng i tranh đ u) đã kh c
t b n phân tích và b n
t ng trình v nh ng hi u
l m c a Cha Barnabas
Thi p . . .”

Ch c là ĐGM mu n nói
đ n “B n T ng Trình v n
t t” c a Cha Thi p, vì
ngoài văn ki n này ra Cha
Thi p không có văn ki n

nào khác đ c công b c .
Văn ki n này đã gây ra bi t
bao l i bàn lu n r i.

Tr c h t, ta có th đ a
vào cái tên b n t ng trình
“v n t t” đ bi t ch c r ng
đã có m t b n t ng trình
“đ y đ ” vì n u không có
b n “đ y đ ” thì c n gì
ph i đ t cái tên “V n t t”.

Vậy bây giờ bạn đang
trình bày để đó ở đâu?
Nhiều người đã hỏi Cha
Thiếp, nhưng Cha không
hỏi lên tiếng. Tôi sao vậy?
Đây là một tuần khúc ruột
lên. Bao lâu bạn “Đẩy đi”
chưa để công bạn thì bạn
lâu giáo dân và bắt cứ ai
hỏi bạn biết vậy vậy này còn có
nhiều hoài nghi về công
việc của Cha Thiếp và áp
lực của ĐGM đối với Cha.

Trong CN số 21 trang 21, ông Thi n và ông Bài đã quy t là ‘Cha Thi p đã t t l cho đ i di n giáo dân bi t r ng trong b n t ng trình đ y đ chín trang c a Cha đ trình lên ĐGM, Cha Thi p đã đ ngh v i ĐGM nên công b ngay vi c ch p nh n thành l p giáo x th nhân v i nh ng đ i u ki n tiên quy t, vì H Đ o h i đ

nhiều người kiêu ngạo so với các
giáo xứ VN trên toàn nước
M. Còn Cha Dòng, thì
Cha Thiếp đứng ngoài
số đông các giáo xứ khác
khác. Nếu cần, Dòng Công
số đông ra công
dòng cho Ngài vì vì tình
huống chúng tôi hiện tại
của giáo dân, Cha Dòng
không thể làm tròn chức vụ
Chánh Xứ Hồ Đ. o đông.”

Ngồi ta tin đó là nòng dung
chính của bạn trong trình
đầy đủ của Cha Thiệp.

Nhưng vì ĐGM không thích
những đồ nghề của Cha
nên đã làm áp lực với Cha,
và sau đó Cha đã phải viết
bản trong trình khác gọi là
bản trong trình văn bản
cách với vàng đen nòng
quên của ký tên và đầy ngày
tháng. Một bạn chúng
nòng a với sự chúng tôi của

ĐGM đ i v i b n t ng
trình đ y đ c a Cha Thi p
là vi c các viên ch c c a
Toà Giám M c tuyên b
trong báo San Jose
Mercury News, ngày
4-11-86 là, “ĐGM Du
Maine đã th c s quy t
đ nh r i không c n đ m
x a đ n n i dung c a b n
t ng trình cu i cùng c a
Cha Thi p.” Nh v y có
nghĩa là công vi c c a Cha

Thị p San Jose không có giá trị gì đối với ĐGM. (Chức là ĐGM đã từng rùng Cha Thị p s không thay đổi ý kiến và giữ lập trường như trong bản trình bày đầu, nên Tòa Giám Mục đã phải tuyên bố trước đi như vậy. Không ngờ Cha Thị p, dưới áp lực, đã phải thay đổi lập trường. Nhưng vì ta buồn và tiếc cho Cha Thị p đã b

qua mặt các hội bệnh viện
quyền lực chính đáng của
giáo dân, làm rõ ràng rõ hàng
giáo sĩ tởn nản trong cái s
mạng của người con đ
Giáo Hội M sai đi. Nếu
Cha Thiếp gi vng lập
trường, chắc là tình hình
không còn tởn hội như hi
nay).

Nhưng rồi vì sau, khi bản
tên trình vấn đề ra đời,
có lẽ cho Tòa Giám Mục
thì Tòa Giám Mục và phe
Cha Dòng khai thác triết
đề, coi nó có giá trị tuy
đời mà giáo dân phải theo.
Cha Trác, Cha Hà và Dân
Chúa cũng phải hoạn nạn
Đâu là sự thật. Ai cũng
hoang mang nghi ngờ, mất
tin tên gọi của Cha Thiệp,
của Tòa Giám Mục . . .

C. Trong cuộc họp báo ĐGM đã nói là Ngài đã mời tôi mời vị khách hàng hôm nay rồi và không thể nó kéo dài được nữa. Giáo dân cũng muốn nó sớm kết liễu. Nhưng ĐGM chỉ muốn gì quy định nó theo ý Ngài, bất giáo dân phải hoàn toàn theo lệnh Ngài, thì làm sao gì là hoà gì được. Thế mà trong bản tuyên bố Ngài đã nhắc chỉ

“Hoà Gi i” t i 5 l n.

Nh có ph i nh t n g c.
Cu c kh ng ho ng này
cũng ph i gi i quy t t t n
g c thì m i hy v ng có hoà
bình lâu dài. N u gi i quy t
m t chi u thì ch là t m
b . đ i có cái gì t m b
mà b n v ng lâu dài đ c
đâu!

Monterey 21-3-87

**26- AI CÓ THI N
CHÍ? AI THI U THI N
CHÍ? AI CÓ ÁC Ý?**

T năm 1975 tôi đ c
ti p xúc v i nhi u đ ng
h ng t n n. H đã k

cho tôi nghe như u
chuyện v quê h ng
tôi, như ng vui buồn đau
kh , như ng k t t ng i
x u . . . Dĩ nhiên h b t
đ ng ý ki n v i nhau v
h u h t m i v n đ .
Nh ng có m t đ i u tôi
th y h đ u đ ng ý v i
nhau: H khen m t câu
nói c a T ng Th ng

Thi u. Có ng i còn nói là Ông Thi u làm cái gì cũng sai, tr câu nói đó là đúng thôi. Câu đó là: “Chúng ta ch tin nh ng gì c ng s n nói, nh ng hãy xem nh ng gì c ng s n làm”. Tôi mu n áp d ng câu y trong bài này, nh ng tôi xin đ i c đ i đi m t

danh t cho h p v i
tr ng h p trong bài
này. Tôi xin đ i là:
“CHÚNG TA CH TIN
NH NG GÌ NG I TA
NÓI, NH NG HÃY XEM
NH NG GÌ NG I TA
LÀM.”

T
khi giáo dân b
t đ
u
tranh đ
u cho hai th
nh
nguy
n, ĐGM Du
Maine đã có l
n tuyên
b
v
i các c
quan
truy
n thông, và l
n
g
n đây nh
t trong
cu
c h
p báo ngày
5-3-87, là nh
ng ng
i
lãnh đ
o giáo dân trong
cu
c tranh đ
u không

có thi n chí, vì v y Ngài
đã quy t đ nh “Không
còn liên l c v i h n a,
vì n u có liên l c thêm
v i h thì cũng ch ng
đ t đ c m c đích gì
h t.”

L i t cáo này r t

nghiêm trọng, nhất là
khi nó phát xuất từ
Giám Mục của địa
phương, nơi đang có cuộc
tranh đấu. Vậy ta th
nhìn lại từ khi có cuộc
tranh đấu đến bây giờ,
xem ai đã nói gì và làm
gì để biết ai có thiện
chí, ai không có họ
thiện thiện chí, ai có ác

ý.

1. Ngay sau khi ĐGM
đi Cha T nh và b
nhi m Cha D ng v là
chánh x H Đ o, giáo
dân xông xao, b i r i v
s ph l p này, đi đôi
v i vi c thay đ i chính

sách m c v c a ĐGM
đ i v i giáo dân VN;
giáo dân đ trình hai
th nh nguy n xin ĐGM
c u xét. Nh ng ĐGM
đã l đi và c m t m c
bu c giáo dân ph i
tuân l nh c a Ngài.
M c dù giáo dân ph n
đ i k ch li t, Ngài c
m t m c ti n hành l

phong cách cho Cha

Đông ng, dùng cách nh sát

và chó săn, gây tình

hình căng thẳng và d

luôn xu hướng n

Theo tôi, việc này t ra

ĐGM thi u thi n chí đ i

v i th nh nguy n c a

giáo dân.

2. Khi tình hình căng
thẳng, ĐGM yêu cầu
Đức Sĩ Thôn cho người
vì giúp đỡ. Đức Sĩ
Thôn cầu Cha Thiệp và
Cha Thiệp nhận lời đi đến
San Jose để giúp đỡ.
Trong việc này ĐGM,
Đức Sĩ Thôn, Cha
Thiệp đều đưa ra thiến
chí.

V ph n giáo dân, h
r t vui m ng khi đ c
tin này. H đã tr l i
đóng góp ti n nhà th
ngày ch nh t, đ t o
nên b u không khí l ng
d u cho cu c hoà gi i
đ c d dàng. Nh th
là giáo dân đã t ra có
thi n chí.

3. Nhng sau đó, Toà Giám M c phá tan b u không khí lng d u này bng cách c t c th a tác viên m i thay th các th a tác viên đ c BCH H Đ o c t c . làm cho tình hình thêm căng thng n i thánh đng. Tr c s căng thng này, các th a tác

viên c a H Đ o t ý
ng ng giúp vi c trong
Thánh L và yêu c u
các th a tác viên c a
Toà Giám M c cũng
ng ng đ c u vẫn tình
th . Nh th là giáo dân
đã t ra có thi n chí.
Nh ng Toà Giám M c
c m t m c ra l nh cho
các th a tác viên m i

làm việc trên các sân phở
đi các địa giáo dân, gây
ra xáo trộn trong nhà
thờ ở Tòa Giám Mục
lỵ các đình chùa
Thánh Lễ tiếng Việt, hy
vọng giáo dân sẽ chán
nản và bỏ cuộc tranh
đấu. Như thế là Tòa
Giám Mục đã tỏ ra
không có thiện chí.

4. B m t Thánh L
tiêng Vi t, giáo dân b o
nhau đi d l t i nàh
th Chánh Toà. Khi
th y giáo dân VN đông
quá ba ph n t nhà th
và khi đ c kinh, đ c
Sách Thánh, nghe
giêng tiêng Anh, giáo
dân VN không hi u gì
c , nên Cha x M cho

phép giáo dân VN đợc c
đợc sách tiếng VN sau
giáo dân M. Nhưng
Cha Đợc và tay chân
đã đợc n phợc n đợc i và yêu
cợc u cha Mợc ngợc
ngay vị c cho giáo dân
VN đợc Sách Thánh
tiếng VN (CN 28, trang
13). Có ai hiợc u đợc c
hành đợc ng này cợc a Cha

Đúng không? Con cái
bố dúi, cha mẹ không
cho ăn. Khi ngồi ngoài
đúng tình cho
con mẹ bánh ăn cho
đúng, thì cha mẹ lại
trách móc ngồi ta, rồi
giặt mẹ bánh khi
tay con. Thật là đúng ác,
tàn nhẫn. Trong vị trí
này, ta thấy là Cha Mẹ

có thi n chí còn Cha
Đ ng có ác ý.

5. Khi đ c tin Cha
Thi p v hoà gi i, giáo
dân không d u n i s
vui m ng. H đã đón
ti p Cha r t n ng nhi t
và thành tâm h p tác

vì Cha. Chính ĐGM cũng nhận thấy điều này nhận Ngài đã nói trong bản tuyên bố d

Ngài hợp báo: “H (giáo dân tranh đ) đã nhận nhận đón tiếp Cha Barnabas Thi p nhận là v trung gian vô t và đáng kính.” Giáo dân đã hoàn toàn tin nhận

Cha, thò lò tâm tình
đau buồn, lo lắng vì
Cha. Cũng hai ông Thi n,
Bà cũng bước lò tâm
can riêng t, th m kín
vì Cha nh x ng t i
v y, và Cha khuyên
nh d y b o các ông.
Nh ng r i Cha l i đem
chuyện riêng t c a h
nói vì phe Cha D ò ng,

phe Cha Đ ng thâu
băng, tuyên truy n.

Giáo dân th y mình b
l a d i, b ph n b i, b
b t công, li n lên ti ng
kêu ca, ph n đ i Cha
Thi p v hành đ ng b t
x ng c a Cha, thì l i b
trách móc là “b t kính
v i Cha B Trên.”

Nh ng ai hi u chuy n

này thì th y là giáo dân
có thi n chí, Cha Thi p
không có thi n chí và
phe Cha D ng có ác
ý.

6. V b n t ng trình
đ u tiên đ y đ c a
Cha Thi p đ c trình

ĐGM, báo Dân T c s
243, trang 2 vị t nh
sau: “Ngu n tin thân
c n v s gi Toà
Thánh cho bi t, Cha
Thi p đã g i cho ĐGM
Du Maine phúc trình
đ u tiên ghi nh n t t c
m i ý ki n giáo dân
thu c các khuynh
h h ng khác nhau mà

Cha đã ghi nhậ n đặ c,
qua nhậ ng buộ i tiế p xúc
vộ i tậ ng cá nhân. Theo
nguậ n tin thì Cha Thiế p
hiậ n đang chặ Toà
Giám Mặ c chính thặ c
yêu cặ u Cha cho biế t ý
kiế n vộ cuộ c tranh chặ p
đã làm đặ luậ n ngặ i
Công Giáo VN toàn thặ
giộ i e ngộ i. Ngụậ n tin

nói rằng sau khi nh n
đ c th c a ĐGM Du
Maine, Cha Thi p s
'đóng c a t khách'
trong m t th i gian, đ
suy nghĩ v nh ng
khuy n cáo g i đ n
ĐGM v i t cách 'S
gi Hoà bình' c a v S
Th n Tòa Thánh t i
M ."

Trong khi ch a tr l i
Cha Thi p v b n phúc
trình đ u tiên đ y đ
c a Cha, mà Toà Giám
M c đã tuyên b v i
báo chí là ĐGM không
c n b n t t ng trình
cu i cùng c a Cha
Thi p, ĐGM Du Maine
đã quy t đ nh r i. (San
Jose Mercury News

Now 4, 1986). Mẹ Cha Thiệp giúp rỗi i tuyên bố không cần đ n s giúp đ c a Cha. Câu tuyên bố trên đây c a Tòa Giám Mục th t là thô b o. Tòa Giám Mục đã b t nhà v i Cha Thiệp và không có thi n chí.

7. Cha Thiệp nói với tôi
điền giáo dân là Ngài
đã viết bản trình
đầy đủ, đợc ngh ĐGM
chấp nhận hai thnh
nguyên của giáo dân
(CN 21, trang 21).

Nhng rđi bản áp lđc của
Toà Giám Mục, Ngài lđi
đđi ý và viết bản trình
trình vđn tđt, trách móc

giáo dân gây ra cuộc
tranh đấu vì “hiếu
lâm” ĐGM, nhưng Ngài
không nói cho họ biết
hiếu lâm là gì.
Cha Thiệp nói về đi
đến giáo dân một đảng
rồi Cha làm một số.
Nhưng vậy là thiêu thành
thực và không có thiến
chí. Ai cũng buồn Cha

Thi p và trách Cha quá
y u đ u i b g y d i áp
l c và b Toà Giám
M c l i d ng.

8. Cha Trác, Cha Hà,
báo Dân Chúa có thái
đ thiên v , ch nghe
theo m t bên, không

biết rõ chuyện của giáo
dân tranh đấu ra sao,
liên lạc báo và đấu
vấn của mình vụ kiện,
militant giáo dân nên
li. Khi giáo dân phần
đi gửi bài xin đăng đấu
cả chính thì li li đi,
chúng họ không
đăng mà còn đăng
họ bài chúng đi và

vu khäng giäo dân, äng hä ĐGM. Nhä thä là Cha Trác, Cha Hà, báo Dân Chúa đã tä ra bät công, không có thiän chí, không xäng đáng väi đäa vä cäa mình.

9. Däp Tät Nguyễn

Đán, Liên H i Ng i
Vi t B c Cali t ch c
H i Ch T t cho toàn
th c ng đ ng VN, yêu
c u C ng đ ng Công
Giáo tham d . Cha
Đ ng tuyên b không
tham d . Nh ng giáo
dân, vì đoàn k t và l i
ích c a ng i Vi t nói
chung và c a giáo dân

nói riên, tham d, có
gian hàng, làm công
Tam Quan đ i trào, to
tát nguy nga, ai cũng
khen công lao, tài tình
và thi n chí công giáo
dân. Cha Đ ng và tay
chân lên án công đ ng
là “gi m o giáo dân”
và đe dọa s bi u tình
gây xáo tr n. Nh th

có ngườ c đ i không.

Đi u đó t ra Cha

D ng không có thi n
chí.

10. Khi đ i di n giáo
dân theo ĐGM lên t n
H i Đ ng Giám M c
Hoa K h p t i

Washington DC, năm n
v i Ngài v hai th nh
nguy n, thì Ngài tr l i:
“Đ i v San Jose, s
gi i quy t”. Trong d p
H i Ch T t, giáo dân
đón ti p Ngài n ng
nhi t trong tình nghĩa
cha con khi Ngài đ n
thăm gian hàng Công
Giáo. Giáo dân, già tr ,

l n bé, quây qu n l y
Ngài c u xin Ngài
th th ng cho hai th nh
nguy n. Ngài nói: “C
ch , s li u”. Các
phóng viên báo chí Vi t
cũng nh M , th y
c nh cha con ni m n ,
đ u l c quan, loan tin
và bình luận là giáo dân
có hy vọng ĐGM s

giới quy t tho đáng
cho. Giáo dân cũng
nuôi r t nhi u hy v ng,
h i h p, mong đ i.
Nh ng r i ngày 5-3-87
trong cu c h p báo.
ĐGM cho n m t qu
bom v i ba quy t đ nh.
M i ng i ng n ng ,
th t v ng. Giáo dân đã
l m t ng là Ngài có

thi n chí đ hoà gi i,
nh ng s vi c đã x y ra
ng c l i.

11. Trong buổi họp báo
ĐGM nói là nh ng
ng i lãnh đ o giáo
dân không có thi n chí,
h là “m t ch ng ng i

v t, không ph i nh p
c u”. Ngay sau đó ông
Bà đã t ý tuyên b rút
lui kh i ch c v lãnh
đ o, đ t thi n chí cho
vi c hoà gi i. Theo s
nh n đ nh c a giáo
dân và c a nhi u ng i
ngoài cu c, thì Cha
Sullivan và Cha Đ đ ng
m i là ch đ ng ng i v t,

c n tr m i s hoà gi i,
nh ng hai v này v n
còn đó, v n đ c ĐGM
bệnh đ . Ông Bài đã t
ra có thi n chí. Toà
Giám M c t ra không
có thi n chí.

12. Cha D ng là nhân

v t chính b giáo dân
ch ng đ i. Su t 8 tháng
tr i r òng r ã, càng ngày
s ch ng đ i càng
m nh. Nhi u v linh
m c đã công khai hay
âm th m, tr c ti p hay
gián ti p khuyên Cha t
ch c vì l i ích và ch m
đ t đau kh cho m i
ng i và cho chính

Cha. Nhng Cha

Dng c n i đ c vâng

l i, không t ch c, vì

v y kéo dài cu c kh ng

ho ng đ n tình tr ng t

h i hi n nay. Không

còn ai tin đ c đ c

vâng l i c a Cha n a.

Tôi nghĩ Cha Dng

không có thi n chí.

13. Ngày 7-3-87 tôi
đến c địa VN – L đến u
tiên sau 3 tháng b
c m – t i nhà th Maria
Goretti do Cha Hi n
làm l và gi ng. Cha
Hi n đã gi ng nhi u v
Chúa b cảm d và v
đ c khiêm nh ng.
Thói quen c a tôi là
trong m i bài gi ng tôi

c nh m t, hai đi u đ
suy g m. Tôi còn nh
hai đi u Cha nói v đ c
khiêm nh ng và ng i
Công Giáo ph i t p cho
có, nh t là trong Mùa
Chay này. Đi u th
nh t Cha Hi n gi ng là:
“Chúng ta hãy c u
nguy n nhi u, xin đ c
lòng khiêm nh ng đ

t nh n bi t r ng,
không ph i t t c
nh ng gì chúng ta nói
ho c làm đ u đúng c .”
Tôi th y l i gi ng này
r t hay. Tôi âm th m ao
c c r ng giá ĐGM, Cha
Sullivan, Cha Trác, Cha
Hà, Cha Thi p, Dân
Chúa, Cha D ng và
phe nhóm c a Cha

cũng có một nhà thơ
hôm đó, đã nghe câu
này, rồi đáp đợng trong
đợng sự cợng a mình thì
lợng ích biệt mợng . Và tôi
chợc là khi giợng câu
này, Cha Hi n cũng
biệt rợng lợng giợng này
cũng đáp đợng cho
chính Cha nợng a. Điợng u
thợ hai tôi còn nhợ , Cha

Hi n gi ng là: “Chúng ta hãy khiêm nh ng, đ ng mi t th nh ng ng i không đ ng ý với ta, ho c mi t th nh ng v đ i di n thay m t Chúa”. Tôi nghe có ti ng thì th m trong giáo dân, t v không ph c l i gi ng c a Cha. Nh ng giáo dân r t

trở thành và đang
hoàng, vì chỉ sau vài
giây, toàn thể giáo dân
lìi im lặng nghe hết bài
giêng và Thánh Lữ đã
kết thúc rất an lành và
trang nghiêm. Tôi thm
nghĩ, giá cha Hi n trông
xa nhìn rừng h n và đ
cho lìi giêng của mình
đ c đ ý nghĩa,

Cha nên thêm vào câu đó nhé sau: “và càng nhàn ng nhàn i càng có nhi u quy n bính, có đ a v cao thì càng ph i khiêm nh ng, đ ng c y quy n và đ a v c a mình mà mi t th nh ng ng i b d i mình.”

Tôi r t ti c là i gi ng
c a Cha, đáng l ph i
là chia s i Chúa, thì
i làm cho nhi u ng i
bu n t c, vì v y h m t
bình an trong lòng,
không th r c Mình
Thánh hôm đó (San
Jose Mercury News,
March 9, 87, page 3).
Tôi không dám xét

đoán v ý đ nh c a
Cha Hi n. Nh ng n u
th t Cha đ nh dùng l i
gi ng này đ ám ch
giáo dân tranh đ u, thì
tôi th y là Cha không
khôn ngoan, thi u thi n
chí. Thánh L là n i
giáo dân đ n d ti c
Thánh, tìm s hoà h p
thân m t v i Chúa, v i

nhau, cho lòng trí thanh
thần, thoả mái, xa cách
mọi cảnh trần tục. Nếu
khi dẫu lòng mà giáo dân
cảm thấy buồn bực, lo
lắng có gì bất trắc s
xy ra thì đó là trái với
mục đích của Thánh
L. Vì vậy, B Trên
không nên dùng Thánh
L để tranh giành như

h n g. Làm th là l m
d n g quy n bính, là trái
ý Chúa, là không có
thi n chí.

Càng nghĩ v câu nói
c a ông Thi u, tôi càng
th y nó th m thía, và
đ n g ý v i m i n g i:

“TA CHỈ TIN NHỜ NG
GÌ NGƯỜI TA NÓI,
NHỜ NG HÃY XEM
NHỜ NG GÌ NGƯỜI TA
LÀM.”

**27- CÁI CÂY ĐÓ T
TRỞ C CON TRÂU**

Đã nhi u l n ĐGM
Du Maine và l n g n
đây trên đài truy n
hình Vi t Nam, Cha
Sullivan khi tr l i
câu h i c a ông
Nguy n M nh, đã
tuyên b là đ có
đ c Giáo X Th
Nhân thì giáo dân

VN phäi tä ra:

1. Đoàn kết
2. Có khả năng vä tài chính.

Theo tôi nghĩ giáo dân VN sẽ có ngay hai điếu kiện này nếu Tòa Giám Mục có thiến chí cho giáo dân có cơ hội.

1. Một mặt Tòa Giám

M c đòi giáo dân
đoàn kết, nh ng m t
khác chính Tòa
Giám M c i dùng
phe Cha Đ ng đ
chia r giáo dân thì
làm sao có đoàn kết
đ c. B t c ng i
nào còn m t chút trí
suy luận cũng không

th nào hi u đ c
hành đ ng c a Toà
Giám M c và c a
phe Cha Đ ng, m t
Linh M c đang b
đ i đa s giáo dân
ph n đ i k ch li t
ròng rã 8 tháng tr i,
b ch n đ ng, đóng
c ng, đ n n i có

c nh sát h t ng mà
cũng không vào
đ c nhi m s . Nh
v y làm sao Ngài
còn làm vi c đ c
v i giáo dân. Th mà
Toà Giám M c v n
không mu n nhìn
nh n s ki n này.
N u c gây chia r

r i đòi giáo dân đoàn
k t thì có ai tin đ c
thi n chí c a Toà
Giám M c không?
Đ giúp giáo dân có
s đoàn k t, Toà
Giám M c ch c n
ch p nh n th nh
nguy n th hai c a
giáo dân, t c là rút

l i l nh b nhi m
Cha D ng. M t
đi u h p tình h p lý
đ hi u nh v y, ai
cũng th y mà sao
Toà Giám M c
không th y? “Cái cày
đ t tr c con trâu”
thì làm sao con trâu
kéo cày đ c.

Cha Sullivan trong
chương trình truyền
hình Việt Nam cũng
đã nói Cha Dòng là
ngôi (Linh Mục) tốt
nhất cho công việc
mục vụ của giáo dân
Hội Đền Việt Nam.
Nói thế là nghĩa thế
nào? Có thế Cha

Đông ng là ng i t t
nh t đ thi hành
chính sách m c v
c a Đ c Giám M c,
nh ng ch c là ng i
t nh t đ i v i công
vi c m c v c a giáo
dân H Đ o Vi t
Nam. Vì v chánh x
ph i đ c s h p tác

và kính trọng của
giáo dân thì công
việc của chúng ta
Ngài mới thành công
đúng cách. Sự thật về giáo
dân đời này Cha
Đúng không đã quá rõ rồi,
thật mà Cha Sullivan
còn tuyên bố như
trên thì thật Ngài đã

quá sai lầm hoặc c
chấp. Sự khó khăn
trong cuộc hoà giải
là chấp đó. Nếu Cha
Đông đã thành
công trong khi làm
phó x M, đi u đó
không có nghĩa là
Ngài sẽ thành công
ở Hồ Đ o Việt Nam

vì lòng dân khác
nhau. Tôi nghĩ Đ c
Giám M c nên gi
Cha D ng ni m
v phó x M nh
tr c kia thì có l i ích
cho t t c m i ng i.

Tôi đã có dịp trình
bày là, một x M ,
n u một Linh M c
M b giáo dân M
ch ng đ i nh tr ng
h p Cha Đ ng thì
dù là đ n giúp vi c
m c v t m th i
trong các dịp L
tr ng, cũng còn ph i

tránh chđ đng nói gì
đ n làm ch chiêm
c a h . V y t i sao
ĐGM Du Maine l i
khinh th đ ng giáo
dân Vi t Nam đ n
th ? Có ph i là Ngài
k th không?

2. Toà Giám Mục đòi giáo dân phải có khả năng về tài chính.

Trong những năm
qua, giáo dân đã t
ra t l c cánh sinh,
làm việc về t v hàng

tháng, tiền đóng góp
và tiền thu được từ
các Thánh Lễ Ch
Nhật chúng nh
được trả tiền lãi cho
Toà Giám Mục chúng
ta trả cho nhà băng
mà còn được 65
ngàn Mỹ Kim bàn
giao lại cho Toà

Giám Mục c khi Cha Tinh bđi (CN 36, trang 22)

Trong tình trạng
tranh đ u hi n nay,
giáo dân đã quy t
đ nh đ dành ti n

khi đ c giáo x th
nhân s đóng góp
cho giáo x . V y n u
Toà Giám M c t o
c h i cho giáo dân
đóng góp thì tài
chánh đâu còn ph i
là m t v n đ khó
khăn n a. Nghĩa là
n u Toà Giám M c

gi i quy t cu c
kh ng ho ng này
m t cách an hoà thì
giáo dân l i tr l i
đóng góp nh tr c,
ch c ch n kh năng
tài chánh s đ c
ch ng t nh Toà
Giám M c đòi h i.
Nh ng Toà Giám

M c không ch u gi i
quy t m t cách an
hoà, h p lý mà ch
mu n dùng quy n
l c, ép bu c giáo
dân. Cu c kh ng
ho ng còn kéo dài.
Giáo dân không
ch u tr l i đóng góp
nh tr c. Toà Giám

M c d a vào đó mà
nói rằng giáo dân
ch a có khả năng tài
chánh. Làm như thế
th c là Tòa Giám M c
“đ t cái cây tr c
con trâu” thì làm sao
con trâu kéo cây
đ c.

Giáo dân s n sàng
“kéo cày” làm cho
cánh đ ng lúa c a
Chúa ngày càng t i
t t sinh nhi u hoa
màu. Nh ng xin Toà
Giám M c hãy nghĩ
i, hãy ban phát c
h i cho giáo dân đ
giáo dân th c hi n

đ c nh ng đi u
ki n mà Toà Giám
M c đòi h i. Có nh
th , Toà Giám M c
m i t ra có thi n chí
giúp đ giáo dân
trong vi c s ng đ o
c a h . B ng không,
Toà Giám M c đang
làm m t vi c vô lý

t c là “đ t cái cày
tr c con trâu.”

Đ c Giám M c và
phe Cha Đ c ng đã
nhi u l n nói là giáo
dân theo đ u i m c
đích chính tr trong

cu c đ u tranh này.
Tôi r t ái ng i cho
Đ c Giám M c khi
Ngài nói câu đó; rõ
r t là Ngài nghe theo
l i c v n c a phe
Cha Đ đ ng là nh ng
ng i thù ghét giáo
dân; l i ăn ti ng nói
và hành đ ng c a h

thiên l ch, thi u chín
ch n nh đã đ c
ch ng minh nhi u
l n trên t báo này.
V đi m này Ông
Bài đã vi t trong th
ng g i các Linh
M c, Tu Sĩ và c ng
đ ng, đ ngày
14-3-1987 đăng

trong CN 35, cuối
trang 10 như sau:
“Đức Cha kết tội
chúng tôi là có âm
mưu chính trị,
như ng Đức Cha s
nghĩ sao nếu Ngài
cho thành lập giáo
xã và tất cả các ủy
ban tranh đấu

đäng ý giäi tán
ngay?”

Mät län näa chäng
tä là cuäc tranh đäu
näy không có mät
mäy may xu häng
chính trä nào cä mà

ch h ng vào hai
th nh nguy n chính
đáng c a giáo dân
mà thôi; và Toà
Giám M c đã t ra
thi u thi n chí trong
vi c hoà gi i.

Chúng ta hãy kiên
nhịn và cứu nguy
nhĩu, xin Chúa và
Mồ thồ ng đ n c ng
đ ng chúng ta đang
tr i qua c n đau kh
này.

Monterey, ngày
1-4-87

28- Lä SUY GIäM Lä I Đä C THÁNH CHA

Trä ä c đây các vä
Giáo Hoàng tiän
nhiäm thä äng chä

□ trong cung làm
vi□ c, r□ t ít khi ra
kh□ i Rôma. Ngày
nay Đ□ c Giáo
Hoàng Phaolô Đ□
Nh□ mu□ n tr□ c ti□ p
ti□ p xúc v□ i con
chiên c□ a ng□ □ i
kh□ p m□ i n□ i trên

th gi i, mu n
đ c m t th y tai
nghe nh ng khó
khăn đau kh c a
con cái Ng i.
Ng i không s
nguy hi m, đã v t
đ i d ng đi kh p
năm châu, đ n

những hàng cùng
ngõ hóm đờ chia
số số đau kh, bít
công và ân cần an
đi đàn chiên l c
lõng ít đ c ai
chăm sóc. M y l n
tính m ng c a
Ng i b nguy

hi m. Lúc thì b n
tay sai c ng s n
ám h i, b th ng
tích. Lúc thì b
chính ng i trong
hàng ngũ Linh
M c b o th m u
h i. Nh ng Chúa
và M còn th ng

Giáo H i. Ng i đã
thoát đ c nh ng
c n nguy hi m đó
và v n m t m c
c ng quy t tìm
đ n g p đoàn con
côi cút, b áp b c,
ru ng r y, b r i.

Theo dõi cuộc
hành trình của
Ngô i, tôi thấy
lòng phấn khởi và
cố gắng và hành
động của người
Cha chung của
chúng ta.

Khi n c Chi-Lê,
Ng i đã m nh
d n t cáo chính
quy n n c đó là
đ c tài, đàn áp
nhân quy n.
Phóng viên h i
Ng i r ng Giáo
H i có th đóng

m t vai trò nh
Phi-Lu t-Tân,
hàng giáo sĩ, tu sĩ
và giáo dân đã
ng h cu c cách
m ng l t đ ch
đ đ c tài
Ferdinand Marcos
không? Ng i tr

lời hứa rằng: “Tôi
nghĩ chúng ta
là có thể mà còn
cần thiết cho Giáo
Hội phải làm việc
cho nhân quyền” (I
think it’s not only
possible but
necessary for the

Church to work for
human right –
Theo Thông T n
Xã AP, April,
2-87). Th y ng i
nghĩ đ n ta. Giáo
dân VN t i San
Jose đang b t c
đo t nhân quy n.

H ch xin có giáo
x th nhân nh
giáo luật cho phép
và m t v chánh
x bi t th ng con
chiên mà không
đ c. H còn b
trách móc, mi t
th , ch p mũ. Ch

gì Đ c Thánh Cha
th y đ c t n m t,
nghe đ c t n tai
s chèn ép mà
Giáo dân VN t i
San Jose đang
ph i ch u.

Trong một Thánh
Lễ ở vùng quê xa
xôi, hào lánh, Đức
Thánh Cha đã ân
cần nói với nông
dân Chi-Lê rằng:
“Chúng con là nhân
nhân của sự bất
công. Vì thế chúng

quy n ru ng đ t
c a chúng con đã
không che đ u
đ c kh i m t
Cha” (You have
been object of
injustice. Your
problems of land
ownership are not

hidden from me –
AP, April 6-87).

Ng i nông dân
Chi-Lê c n cù làm
l ng c c kh mà
v n không đ ăn,
h làm cho ch
nhân ông h ng,
h b b t

công. Th y ng i

l i nghĩ đ n ta.

Giáo dân VN San

Jose đã ph i lam

lũ v t v , hái t

nh t rau, dành

d m mua đ c

căn nhà th làm

n i h i nhau th

phong Chúa, đ
nh n nh nhau
nh đ n Giáo Hội
M, đ an i nhau
trong c nh xa quê
h phong, đ d d t
nhau trong cu c
s ng m i. V y mà
Toà Giám M c

mu n đu i h ra

b ng m i cách.

Khi dùng uy quy n

c a mình không

đ c, Toà Giám

M c đã nh toà án

ph n đ i đu i h .

Cha đ a con ra

toà đ đu i con ra

khỏi nhà của con
mua! Nhưng vì
quan tòa quang
minh đã bác bỏ
của Tòa Giám
Mục. Trên trần
gian này có người
Cha nào hết họ
con như thế

không? Ch gì
Đ c Thánh Cha
th y đ c t n m t,
nghe đ c t n tai
s ác nghi t n y
c a Toà Giám
M c.

Trong một lúc
khác Đức Thánh
Cha đã trở n an
công nhân Chi-Lê
rở ng Đức Giáo
Hoàng không biết
gì về những nỗi lo
âu của chúng con
trong những c Chi-Lê

thân yêu này.

Không phải thế .

Cha biết rất rõ mọi

quan tâm của

chúng con và sự

buốt lòng xã hội,

những thất nghiệp . . .

. . . những buồn . . .

và những đòi hỏi

chính đảng của
công đoàn . . . ”

(You may think
that the Pope is
not aware of the
preoccupations of
workers in this
beloved Chile.
That is not so. I

know very well
your concern
about social justice
. . . unemployment
. . . wages . . . and
legitimate union
demands – AP,
April, 6-87). Dân
Chi-Lê đang b

rên si t d i bàn

tay đ c tài c a

t ng Pinochet.

Nh ng ng i

ch ng đ i chính

quy n ông, b

ch p mũ là c ng

s n. Chính Đ c

Giáo Hoàng đã g i

chđ ông là đ c
tài, và Ngđ i lên
tiêng bệnh v c
nhđ ng ngđ i đang
tranh đ u chđ ng
chđ ông. Thđ y
ngđ i lđ i nghĩ đ n
ta. Giáo dân VN có
dám đòi hđ i gì quá

đáng đâu. Họ ch
xin đ c hai th nh
nguy n. Toà Giám
M c th đ a hai
th nh nguy n này
cho c th gi i
xem h nghĩ gì. Có
ai nghĩ là hai th nh
nguy n này là

không chính đáng,
là trái giáo luật
không? Tôi dám
chắc là không ai
nghĩ như thế. Họ
sợ thế này là hợp tình,
hợp lý và đáng
đáng chấp nhận từ
lâu rồi. Giáo dân

đang c g ng
tranh đ u thì l i b
ch p mũ là làm
chính tr , là làm l i
cho c ng s n. Ch
gì Đ c Thánh Cha
th y đ c t n m t,
nghe đ c t n tai
nh ng th nh

nguy n chính
đáng này c a giáo
dân.

Trong m t bu i l
ngoài tr i cho
thanh niên, có

Quintana, một sinh
viên Chi-Lê, còn
đang mang trên
mình, trên một
những vật thể
cháy bỏng. Cô tiến
lên gần Đấng Thánh
Cha. Những ô nhiễm
cô. Cô đau vì

Ng i: “Th a Cha,
lính đã đ t con”.

Đ c Thánh Cha âu
y m nói th m v i
cô: “Cha bi t, Cha
hi u. H i con,
Chúa chúc lành
cho con. Chúng
con đã đau kh

nhiều u. Cha mẹ n
chúng con thì phải cố
tranh đấu cho tất
do của quê hương
chúng con”. (I
know. I
understand. God
bless you, child. I
want you to keep

fighting for the
freedom of your
country – AP,
April, 3-87). Ai
cũng cảm động
thấy cảm nh Cha con
ân cảm ân y m
này. Dân chúng
hoan hô Đ c

Thánh Cha, vì
Ngài thi u hi u
n i đau lòng c a
h và Ngài khích
l h ti p t c tranh
đ u. Thay ngài l i
nghĩ đ n ta. Giáo
dân VN đang tranh
đ u cho nhân

quy n c a ng i
công giáo. H b
t ch i giáo x th
nhân, b b o hành
b i chó sẵn và
c nh sát, b khám
xét ngăn c n
không cho vào nhà
th ngày l “t n

phong ly k và
rừng r n” ch a
t ng th y trong
l ch s Giáo H i
và, cũng nh cô
Quintana b lính
đ t, em Ngô Dũng
b c nh sát thúc
dùi cui vào b ng,

còng tay. Chỗ Võ
Trình bả bả qu t
tay ra sau l ng. C
hai đ u b nh t
lên xe c nh sát,
đ a v bót (CN 8,
trang 8b) Ch gì
Đ c Thánh Cha
th y đ c t n m t,

nghe đ c t n tai
cái c nh t ng chó
săn và c nh sát
vây chung quanh
nhà th , và trong
nhà th thì c nh
sát đ ng x p hàng
cung thánh,
quay l ng lên bàn

th , m t l m l
nhìn xu ng giáo
dân. C nh t ng
này ai mà quên
đ c. Nó là m t s
s nh c cho l ng
tri m i ng i nh t
là cho ng i công
giáo. N u nói r ng

không kiểm soát
đồng giáo dân nên
Toà Giám Mục
phải thuê công nhân sát
và chó săn thì tại
sao ĐGM không
hoãn lại, tìm cách
làm đau lòng người
đồng giáo dân.

Ai b t đ c ĐGM
ph i ti n hành l
“t n phong” đ làm
đ danh s đ o nh
th ”.

Trong m t khung

còn khác, khi gặp
các nữ tu Chi-Lê,
Đức Thánh Cha đã
ân cần “nhắc nhở
các nữ tu hãy là
khí cầu hòa giải
trong xã hội
Chi-Lê” (The Pope
told nuns to be

instruments of
conciliation in
Chilean society –
AP, April 3-87). Vì
những đặc tính
Chúa phó cho ph
n, nói chung và
cho các v n tu,
nói riêng, trong

con m t c a dân
chúng các v n tu
là nh ng ng i
hi n h u, nh n
nh c đ y lòng yêu
th ng nh ng i
m hi n, ng i ch
th o. Thêm vào
đó, n t còn là

ngọt ngào nhân đức, hy sinh, quên mình.

Vì vậy Đức Thánh Cha đã trao cho

họ trách nhiệm

hoà giải. Tôi cũng

không gì thích hợp

hơn. Thay vì ngọt ngào lời

nghĩ đến ta. Tôi

đ c CN 38, trang
10, bài “Chuyện
Khó Tin, Nhưng
Có Thật” về s
Ng c, một social
worker, San Jose.
Chuyện tóm tắt
như sau: Bà
H n g có vị c g p

s Ng c. S Ng c
yêu c u Bà H ng
ph i t b “phe”
Chính Nghĩa. Bà
H ng t ch i. S
Ng c g i xe c p
c u đ n đ ch Bà
H ng đi nhà
th ng vì Bà

Hồi ông “điên”.
Còn nh sát t hồi ông
th t, đ n còng tay
bà. Bác sĩ th ,
không th y bà điên
nên cho bà v . Bà
Hồi ông bu n t i
khóc s ng c m t .
. . T i sao S

Ng c có th hành
đ ng b ng b t nh
th ? L ng tâm
con ng i c a S
Ng c đâu? Tôi
ch a c n nói đ n
l ng tâm ngh
nghĩ p và tu hành
c a S . Hi n nay

ta chđ nghe nói
cđ ng sđ n dùng
cách này đđ ép
buđ c ngđ đ i chđ ng
đđ i tđ bđ lđ p
trđ đ ng cđ a hđ . Ai
không tđ bđ thì
Bác sĩ tâm lý cđ ng
sđ n sđ chđ ng nhđ n

là ng i đó điên và
ph i đi vào nhà
th ng điên Tây
Bá L i Á. L ng
tâm c a S Ng c
ch ng l cũng x u
nh th sao? Đây
là m t n c t do
mà S Ng c dám

hành đ ng tàn
nh n đ n nh v y
à? Tôi r t ng c
nhiên n u không ai
lên ti ng t cáo S
Ng c giúp Bà
H ng là ng i
th p c bé mi ng.
Social worker là

m t nhân viên c a
County. County
ph i ch u trách
nhi m v hành
đ ng c a nhân
viên mình. V i t
cách nh th và
đ a v đó, S
Ng c có th còn

làm h i nhi u
ng i. Th o nào
mà S đã ch ng
quá l c ch ng đ i
Cha T nh và tri t
đ ng h Cha
Đ ng.

Giáo dân VN San
Jose đang g p
nhi u đi u b t
h nh nh dân
Chi-Lê. Nh ng dân
Chi-Lê đ c đ i
phúc Đ c Thánh
Cha đ n thăm và
yên i; còn Giáo

dân VN ch bi t
đoàn k t và c u
nguy n xin Chúa
và Đ c M th ng
đ n lữ con xa quê
h ng, xa Giáo
H i M , đang
tranh đ u trong
đau th ng cho s

sống đợc ở
mình. Chớ Chúa
và Mẹ không n
đợc đoàn con b
v.

Monterey ngày

13-4-87

29- TÔI Đ C
TH CHA T NH

Trong Tín H u
s 17 ra ngày

6-4-87, có đấng
b c th c a Cha
T nh g i Cha
D ng. Đ c th
n y tôi ph i đ ng
ý v i L i Toà
So n c a Tín
H u là “l i l

trong thđ vô
cùng cđ m đđ ng
và thđ ng thiđ t”.
Không ai có thđ
nghĩ ngđ đđ đ c
lòng thành thđ c
cđ a Cha Tđ nh.

Tôi trở về c đ n
nay, tôi ch đ c
g p Cha Tôi nh
vài l n t i nhà
ng i quen. Tôi
không có đ p nói
chuy n lâu v i
Ngài. Nh ng dù

đ c ti p xúc v i

Ngài r t ít, tôi

cũng nh n th y

Ngài là ng i

khiêm nh ng,

nghèo khó,

thánh thi n.

Chính vì th mà

đi đã s trong
t ng l p giáo dân
đ u quý m n
Ngài. Ngài đã
t n tình giúp đ ,
an i, đ n đ t h
khi h b kh ng
ho ng v tinh

th n hay khi h
g p nh ng khó
khăn trong gia
đình. Ngày nay
Cha T nh đã ra
đi. Tuy h bi t là
không bao gi s
đ c g p l i

Ngài, nh ng lòng
triu m n bi t n
Ngài s còn mãi
mãi trong lòng
h , trong nh ng
câu chuy n và
nh ng bài h vi t
v Ngài.

M t đi m đ c
bi t trong su t
b c th g i Cha
Đ đ ng này là
đ c khiêm
nh đ ng c a Cha
T nh.

Một người khiêm
nhường luôn luôn
nhân lợi vì phần
mình và không
bao giờ để lợi
cho người khác
dù là người khác
có lợi. Trước mặt

Chúa k khiêm
nh là ng i
khôn ngoan và
hoàn hảo, nh
trong sách
Gi ng Chúa Kitô
(The Imitation of
Christ) trang 27

đã vi t: “Coi
mình nh không
đáng gì c và
luôn luôn nghĩ t t
đ p v ng i
khác, đó là bi u
hi n c a s khôn
ngoan và hoàn

hồ o cao c” (It is
a great wisdom
and perfection to
esteem
ourselves as
nothing and to
think always well
and highly of

others). K
khiêm nh
theo đ o Kh
cũng có t cách
c a ng i quân
t : “Quân t
trách mình, ti u
nhân trách

ng... i.”

Trong suốt
những năm trôi
thời kỳ tranh đấu
đã có những biến

đ
ng sô
i n
i liên
h
đ
n các Cha
và nhi
u ng
i
khác, và ngay c
nh
ng lúc Cha
T
nh b
th
n
c
danh ch
i b
i,
Ngài không h

m mi ng oán
trách hay đ l i
cho ai c . Có l n
b d n ép đ n
cùng c c b i
nh ng l i ch i
b i quá đê ti n,
th p hèn b ng

những thàn
danh, Ngài đã
phải gọi th
chung cho giáo
dân ngày
11-4-86, công
khai lên tiêng đ
xin k ác tâm

t nh ng l i cho
c ng đ ng đ c
an lành. Trong
th đó có đ n
nh sau: “ . . .
còn nh ng ai
th ng biên th
n danh hay

mở o danh mà
chỉ bị tôi vì
nghĩ rằng tôi có
tham vọng và
mưu đồ lợi ích
chính xác, xin
đừng làm nh
vậy nữa, vì đi u

h không nghĩ sự không
đúng sự thật
đâu. Là Linh
Mặc, tôi tôn
trọng Đức Ông Vàng
Lữ và tôi sẽ ra đi
vào cuối tháng 7
này . . .” (CN 38,

trang 13).

Trong Phúc Âm
Chúa Giêsu đã
máng quân
Pharisêu giä

hình rong: “Sao
các ngo i dom
thoy cái rác trong
con mot anh em
các ngo i mà
chong nhon ra
cái xo trong mot
minh.” Ngo c loi

vì i b n gi hình,
Cha T nh đã
nhìn thấy cái rác
trong mắt mình
mà không nhìn
thấy cái xà trong
mắt anh em.

Tôi ch xin nêu
ra một trong
h p sau đây để
làm ví dụ trong
cũng đã đề r i.
Trong th gọi
Cha D ng có
đơn Cha T nh

nói là Ngài “ân
h n vô ch n g vì
đã không th n h ý
Cha (Đ n g) và
quý Cha, khi
đ c bi t ph n
đông Linh M c
Vi t Nam nói là

giáo dân Vi t
Nam b h ng
d n sai l m. Tôi
th y Cha T nh
th t là r ng
l ng đ i v i
Cha D ng. N u
là m t ng i

th ng, ch c
ch n Cha T nh
s trách Cha
D ng (và các
Cha) là n u các
Cha th y Cha
T nh h ng d n
sai l m giáo dân

thì tôi sao các
Cha không lý
tình anh em Linh
Mặc mà báo cho
Cha Tôi nh biết đ
đi tho đi s a sai.
Nếu Cha Tôi nh
có lý và không

ch u s a thì lúc
đó Cha D ng
và các Cha s
báo ngay lên
Đ c Giám M c.
Nh ng Cha
D ng và các
Cha đã không

làm th . Các
Cha báo cáo
th ng lên Đ c
Giám M c là
Cha T nh
“h ng d n sai
l c giáo dân và
Cha T nh nên t

ch c". Theo cách
nói thông thường
của người đời thì
Cha Đ và
các Cha đã dâm
sau lòng Cha
T, đã ph
bị người anh

em. Hành động
của Cha Đấng
nhờ vậy mà Cha
Tinh đã không
trách móc; Cha
Tinh lại tự trách
mình đã không
thành ý Cha

D
tr
trong th
t
Th
T
rác trong m
mình mà không

nh n th y cái xà
trong m t Cha
Đ ng. Đó m i
th t là khiêm
nh ng.

Suốt trong buổi
th, Cha Tôi
luôn luôn giữ
luôn đi u
vậy: trách
mình, tuy rằng
giáo dân biết rõ
không phải là

Cha. Đ c th
Cha T nh g i
Cha D ng đăng
trong Tín H u,
tôi c m th y m n
ph c lòng qu ng
đ i và khiêm
nh ng c a Cha

Tâm, mặt người
thành thành, v
tha, hy sinh, b
B Trên chèn ép,
rừng rừng, th
mà không h
mặt lại oán trách,
lại còn t trách

mình và cúi đầu
xin mọi Đấng
bác giết tay tha
lỗi cho mình. Thế
mọi thật là ngài
có đức , “Danh
bất hư truyền”,
tiếng đức không

sai.

Tá khi còn nhỏ,
ta đá đá c nghe ká
chuyán là có
nhiáu vá Thánh

xong tôi hàng
ngày mà vẫn
thấy mình đứng tôi
lỗi. Trái lỗi, nhiếu
ngồi tôi trong
chúng ta xong tôi
5, 6 tháng hay
một năm một lần

mà cũng th y là
đ r i. Đi u đó dĩ
nhiên không có
nghĩa là các v
đó có nhi u t i
l i h n ta; mà
ng c l i chính
ta m i là ng i

có nhiu ti li
mà không bit
mình. Số khác
bit giữa các
người đo đuc và
con người tm
thứ ng ca ta là
đó.

Tôi xin đ
th a v i Cha
Đ ng m y l i:

Th a Cha theo
s hi u bi t c a

con thì Cha phải
đồng ý phép Cha
Tâm nh đồng cho
đăng thì bình tâm
thì này, vì nếu
không có phép
Cha Tâm mà
Cha cho đăng thì

Cha s i lu t v
xã giao; v cách
c x và v s
tin t ng gi a hai
ngu i thân. Cái
lu t s đ ng này,
ai cũng ph i bi t.
Ch c v Linh

M c càng đòi hỏi
Cha ph i tôn
tr ng ni m tâm
s c a ng i
khác h n ai h t;
n u không thì
con chiên nào
dám th l tâm

tình th m kìn v i
Cha, tr c ti p
hay gián ti p
b ng th t .

Nh ng theo s

tính toán của con
thì Cha đã không
có phép Cha
Tinh đở đở
thủ của Ngài.
Con cần chú
sau:

Th Cha T nh
đ ngày 27-3-87.
T Đ c đ n M
có nhanh nh t
cũng ph i 5 ngày
Cha m i nh n
đ c, t c là ngày
1-4-87. Sau khi

nh n đ c, n u
Cha v i v vi t
th xin phép Cha
T nh ngay thì
cũng ph i 5 ngày
n a Cha T nh
m i nh n đ c
th Cha, t c là

ngày 6-4-87. Rồi
Cha Tôi nh có tr
lì ngay thì cũng
phì 5 ngày n a
Cha m i nh n
đ c, t c là ngày
11-4-87. Th
nh ng Cha cho

đăng th Cha

T nh trong Tín

H u s 17 ra

ngày 6-4-87. Vì

v y mà con nghĩ

r ng Cha đã

không có phép

c a Cha T nh;

trở khi Cha liên
lạc vớ Cha Tờ nh
bỏ ng đi n tho i.
Nhỏ ng con
không nghĩ nh
th . V y n u con
sai thì Cha cho
con bi t. Con xin

l i và cảm n
Cha.

M t đi u n a
con mu n th a
v i Cha là: vì

Cha đã cho đăng
thờ Cha Tờ nh đờ
mờ i ngờ mờ i đờ c thì
con nghĩ Cha
cũng nên cho
đăng thờ phúc
đáp cờ a Cha cho
Cha Tờ nh đờ đờ c

giống đũa c bi t
thêm v các s
vi c gi a các
Cha đ có đ c
cái nhìn rõ ràng
h n. N u không
thì con t h i:
Cha cho đấng

thầy Cha Tôi nhỡ vớ
mày c đích gì?

Tôi xin phép có
mày lớ vớ phe
Cha Dường:

Trong ‘Lữ i Toà
So n’ c a Tín
Hu tr c khi
đăng th Cha
T nh g i Cha
Đ ng, quý v
đã nói là “L i L
trong th (Cha

Tâm) thật là
cảm động và
thông thút”. Nh
vì quý vì đã
nhận thấy Cha
Tâm là người
thành thực; vì
nếu không thành

thì c thì làm sao
c m đ ng đ c.
V y mà t tr c
đ n nay quý v
đã vu cáo và
xuyên t c nhi u
đi u v Cha.
Ch ng h n nh

ngay sau khi
Cha T n h r i
San Jose, đi
sang Đ c r i mà
quý v n còn nói là
Ngài v n còn
San Jose trong
bóng t i gi t dây

giáo dân tranh
đ u. Quý v còn
g i Ngài là “linh
h n v t vu ng” vì
có lúc quý v
“nh n di n đ c
(Ngài Mipitas,
lúc thì

Hayward, lúc thì
ở Fremont, một
thời gian ngắn thì
ở cách Đông Bá
Linh không xa . .
. kể từ lúc bắt
đầu đi khai khẩn
đà a dàng” (Đ c

Tin 15-11-86).

Rồi khi Cha

Tình gọi là th

ngày 25-8-86

(đăng trong Đ c

Tin 15-11-86,

trang 76) khuyên

nh giáo dân

“XIN VÂNG” Đ c
Giám M c, quý
v cũng c t
nghĩa là Ngài
không thành th c
và m t cách gián
ti p Ngài khuy n
khích giáo dân

tranh đ u, coi
vi c phá Thánh
L và xu ng
đ u ng là đúng
(Đ c Tin
15-11-86, trang
18 và ĐT Giáng
Sinh 86, trang

32). Quý v còn
m a mai Cha khi
Cha làm l gi
cho thânph
m u Cha vì quý
v cho đó không
ph i do lòng
thành mà ch là

m t màn trình

di n lòng hi u

th o c a

Cha(Đ c Tin

15-11-86, trang

17)!

Trở c s thành
th c và khiêm
nh ng c a Cha
T nh mà
chính quý v đã
ph i công nh n
trong ‘L i Toà
So n’ c a Tín

H u, tôi th y
hành đ ng vu
cáo và xuyên t c
c a quý v đ i
v i Ngài th t là
b t x ng. Đ c
th Ngài, quý v
hãy h c l y bài

h c v th n
tr ng, đ ng ăn
nói b a b i, thi u
suy nghĩ; vì làm
nh v y, quý v
t chu c l y s
khinh chê c a
giáo dân đ i v i

quý vä .

Tät cä mäi viä c
tä tä sä ra ánh
sáng. Tôi mäng
là quý vä đã

nh n ra lòng
thành th c c a
Cha T nh. Đó
cũng là m t tin
vui v y thay.
Riêng v i Cha
T nh, chúng ta
thành tâm c u

xin Chúa, Mẹ và
Thánh Cä Giuse
gìn giữ Cha khoẻ
mạnh và khoẻ xác
và tinh thần, an
đäi Cha và ban
cho Cha nhiều
đän lành để Cha

làm sáng danh
Chúa trong chố c
vố mố i.

Monterey, L
Phố Sinh

19-4-87

30- GIÁO

DÂN VI T

NAM C N

GIÁO X H N

CÁC S C DÂN

KHÁC

Giáo luật đi u
518 cho phép
các s c dân có
phong t c, t p

quán và ngôn
ngữ riêng đ
c
phép có giáo x
th nhân vì
đi u đó giúp h
đ c s ng đ o
d dàng và h u

ích h n là đ ng
hoá vào giáo x
đ a ph ng. Vì
th , ngay chính
San Jose này
cũng có nhi u
giáo x th

nhân dành cho
những người Ý,
Đức, Mỹ Tây
C và người Bồ
Đào Nha (tuyên
bố của Cha
Sullivan, CN

10, trang 6).
Theo tiêu
chu n nêu ra
trong giáo luật
thì giáo dân VN
ch ng nh ng
đ đi u ki n đ

đ c có giáo x
th nhân nh
các s c dân nói
trên mà còn
theo hoàn c nh
đ c bi t, h còn
v t quá tiêu

chủ nhân a.

Hoàn cảnh đ

biết mà tôi nêu

ra đây là do

những h u qu

c a củ c di t n

mà ng i VN

ph ị ch u. Các
s c dân có giáo
x th nhân
trên đây đã di
dân sang M
trong m t hoàn
c nh r t bình

th ng, h u h t
là đoàn t gia
đình. Ng i t
n n VN đâu có
đ c di c m t
cách êm nh
th .

Chính vì thế u
hiếu hoàn cảnh
đặc biệt này
của người VN
mà nhiều vì
Giám Mục c Mục
thực hiện cho

phép và khuy n
khích vi c
thành l p giáo
x th nhân và
b nhi m các
v ch chiêm tài
đ c đ giúp đ

giáo dân VN.

Không c n
ph i theo th ng
kê gì xa xôi, ai

cũng biết là biết

cả gia đình tôi

nhìn VN nào

cũng phải chú ý

cả nhà không

không hiểu thì

ít trong cuộc đi

t n này, nh t là
nh ng ng i ra
đi sau 1975.

Theo các b n
t ng trình c a
các c quan
đ c trách v

ng i t n n
VN và báo San
Jose Mercury
News đăng li n
trong m y s
tu n tr c,
ng i ta ch

m i bi t đ c
m t ph n nh
s đau kh c a
nh ng ng i
v t bi n. Tuy
v y, ch đ c l i
nh ng tài li u

đó họ c đ c
nghe k l i
nh ng gì đã
x y ra mà
ng i ta cũng
ph i rùng mình,
ghê s , bu n

t i cho s ph n
c a ng i t
n n VN r i. Cái
c nh đối khát
lênh đênh vô
đ nh trên bi n
c đ i v i ng i

Mở là một cách
rừng rậm; những
đồi núi xanh
núi VN, đó chính
là một sự
nhiên, rất
thông minh

đem so sánh
vì i các c nh
kh c c khác.

Tôi không có ý

g i l i nh ng

đau th ng c a

đ ng bào t

n n, nh ng đ

minh ch ng

đi u tôi nói

đ u bài, tôi xin

phép ch nh c
qua l i mà thôi.
Nh ng s đau
th ng này đã
x y ra cho b n
bè, h hàng,
gia đình hay

chính b n thân
c a ta. Làm
sao quên đ c
c nh ng i
thân ra đi mà
b t tin t c
không bi t s ng

ch t trôi gi t

ph ng nào.

Làm sao quên

đ c c nh

thuy n đ m,

cha m , v con

chìm trôi ngay

trở lại c m t, c nh
ng i thân yêu
ch t vì đói khát,
ph i nh m m t
đ y xác xu ng
bi n, m c cho
sóng gió trôi

gi t hay làm
m i cho cá
bi n. Làm sao
quên đ c
nh ng c nh
cha, ch ng,
anh vì mu n

b o v m , v ,

ch , em mà b

h i t c chém

ch t đ p xác

xu ng bi n.

Quên sao đ c

c nh ng i

thân yêu c̣ a
mình ḅ ḥ i ṭ c
thay nhau ḥm
hị p tṛ c ṃ t,
ṛ i c̣ t c̣ ṿ t
xác xụ ng bị n
hay chuỵ n ṭ

thuy n này qua
thuy n khác
cho đ ng b n
ti p t c hãm
hi p ho c b
bán cho các
nhà ch a. Làm

sao quên đ c
c nh đói khát
cùng c c ph i
c t th t ng i
ch t mà ăn cho
kh i ch t.

Những người đau
đớn vì thế xác
không thể
vào đâu so với
những thế
khí vì tinh
thần. Một số

ng i t n n đã
may m n thoát
kh i nh ng đau
th ng cùng
c c đó. Nh ng
khi nghĩ đ n
nh ng đi u b t

hình đã xảy
đến cho đến
hình, chúng
ta không khi
mình lòng đau
xót cho hình vì sự
tình hình cày vò

lòng trí h□ đ□ n
cùng c□ c. Bao
nhiều ng□ □ i đã
ng□ n ng□ , m□ t
trí ho□ c t□ t□ vì
th□ y đ□ i t□ i
nh□ c không còn

ý nghĩa gì c .

Ai là người có
th giúp họ
đ c? Chính

phòng có thể giúp
hàng loạt vật chất,
nhưng vì tình
thần thì sao?
Đây chính là
điều mà đáng
lo ngại

ng ị có th m
quy n, nh t là
v ph n đ o,
ph i nghĩ t i và
tìm m i ph ị ng
cách đ giúp đ
h . Trong ph m

vi tâm th n,
chúng ta may
m n có Bác sĩ
tâm trí VN, bi t
tâm tr ng c a
ng i dân ta,
nên cũng đã

giúp đỡ đỡ c
khá nhiều. Tuy
vậy, hàng giáo
sĩ mỗi một là
người đi tin
hữu tin cậy và
thoải tâm tình.

Tín h u Ph t
Giáo và Tin
Lành VN đã
may mắn có
chùa riêng, nhà
th riêng đ h i
h p, th

phong theo
phong t, c,
truy n th ng và
ngôn ngữ của
mình. Các v
lãnh đ o tinh
th n của h có

th giúp đ h
đ c l c. Riêng
giáo dân VN thì
còn b thi t
thời. H c ao
có đ c m t
giáo x đ h p

nhau c u

nguy n, an i,

nâng đ nhau

nh trong m t

gia đình. H

c m có đ c

v ch chẵn

th t lòng yêu

th ng, giúp

đ , đ h lui t i

th l nh ng

th m kín đau

bu n, nh ng

khó khăn trong

gia đình, đ
nh các Ngài
khuyến nh ,
đ n đ t, làm
đ u nh ng đau
kh và đ n
đ ng, ch l i

cho h trong
cu c s ng ph c
t p xã h i
này. Có gì
chính đáng h n
nh ng nguy n
v ng này? Có

gì c p bách
h n nh ng nhu
c u tâm linh
này? Th mà
B Trên l i
đang tâm làm
khó d đ n n i

con chiến ph

v t v tranh

đ u mà cũng

ch a đ c.

Tôi đã đọc bài
“KHÓC V
TÔI” của Hoài
H ng đăng
trong CN 16,
trang 13. Tôi
ng m ngùi cho

s ph n c a cô.

Cái tai ho , đau

kh cùng c c

c a cô cũng là

c a bi t bao

đ ng h ng,

ph n ta. Cái

đ c m c a cô
đ c có giáo x
và v ch chiêm
bi t thông c m,
nâng đ cô
trong c nh cô
đ n, nghèo kh

cũng là c m
chung c a giáo
dân ta. L i van
nài th ng thi t
c a cô v i
ĐGM Du Maine
cũng là l i van

nài chung c̣a
giáo dân. Ḷi cô
giải bày ṿi
Cha Đ̣̄̄ ng và
nhóm c̣a Cha
cũng là ḷi gịi
bài chung c̣a

giáo dân tranh
đ u. (N u có
th xin quý v
đ c bài đó đ
tìm hi u thêm
s c n thi t c a
giáo x th

nhân và s
quan tr ng c a
ch c v ch
chiên).

Ai cũng biết
chính là chính
chính chiến quan
trở ngại và chính
hàng chính đôn đôn
sống tâm linh
những thế nào.

Vô y mà Cha
Sullivan đã căn
cố vào một y u
tế nhô m n g n
nhô vô nghĩa,
khi Ngài trở lại
thành viên cố a

Hồi đống T
Vn trong buổi
hồi p đêm
11-7-86, v lý
do b nhi m
Cha D ng làm
Chánh X H

Đ o là vì “Cha
Đ ng gi i
ti ng Anh h n
hai cha phó
H Đ o” (CN 3,
trang 9). Tôi
không th tin

đ c l i tuyên
b này phát
xu t t m t v
T ng Qu n đ a
ph n. Có Cha
VN (M) nào
mà không t m

đ Anh Ng đ
giao thi p. V
i, Cha
Sullivan nên
bi t r ng các
đ c tính khác
đ giúp đ con

chiên trong đ i
s ng đ o c a
h và an i, ch
đ n h trong
các v n đ
riêng t hay gia
đình m i là đi u

quan trọng hơn
c. Vì chỉ
chiên mà con
chiên không tin
c. y, kính trọng
thì dù ngay
những vị c m c

vô thông
thông cũng
còn không đem
lợi ích cho
hàng, hàng chi là
giúp đỡ hàng
những ưu tú lo

lòng thäm kín
trong thâm tâm
hä .

Ngä i VN ta, tä

bẽn tính,
thờn hay
kểm chnh
tình cảm sâu
kín trong lòng,
ít khi tỏ ra cho
người ngoài biết

nhỏ là Bác Sĩ
Vũ Ngọc c Oánh
đã nói với
phóng viên
Michael
Dorgan, báo
San Jose

Mercury News,
April 10-87,
page 15A. “H
c
gi
u
gi
v
t
th
ng trong
lòng. H
âm
th
m đau kh

và tiếng p t c sinh
t n (They try to
hide the wound,
to keep the
wound inside,
they suffer
silently and try

to keep

functioning).

Như vậy làm

sao họ sống

cuộc đời bình

thường được?

Họ khỏe và gia

đình cũng kh
lây. N u h g p
đ c ng i lãnh
đ o tinh th n
tài đ c mà h
tin c y, m n
ph c, thì h

m i dám th l
tâm tình và nh
v y, m i mong
hàn g n l i
đ c v t
th n g, m i
mong đem l i

cuä c säng bänh
thä äng cho hä
vä cho gia đänh
hä .

Còn lý do nào
mình nhận đ
đ c giáo x
th nhân? Còn
lý do nào mình
nhận đ giáo
dân đ c m t

ch
chiên mà
h
tin t
ng,
kính m
n? T
i
sao ĐGM
không nhìn vào
khía c
nh này
mà th
ng đ
n

đoàn chiên đã
phò i trò i qua
bao cò n khò ng
khiò p, thò ò ng
tích (tinh thò n)
đò y mình? Đò i
sò ng tâm linh,

tinh th n và gia
đình c a h
đang trong tình
tr ng nghèo
nàn, khô héo
mà sao ĐGM
không th y?

Thật khó hiểu!
Có người Cha
nào thấy con
đói khát mà còn
khờ nh khờ ng,
bớt bớt con,
không cho con

Ăn uống?

Càng nghĩ tôi
càng thấy đau
lòng cho sự bất

công của giáo
dân VN và b c
b i v i cách c
x c a Toà
Giám M c đ i
v i giáo dân
San Jose.

Chúng ta hãy
vâng lòng cầu
xin Chúa, Mẹ
Maria, Thánh
Cä Giuse đäai
thäng, đän đät
đäàn con cäi

cút đang tr i
qua c n th
thách khó khăn
này.

Monterey, ngày
25-4-1987

Tr v MC

LC □

□ *□□□

Phần 4